

ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

των Λεκανών Απορροής Ποταμών
του Υδατικού Διαμερίσματος Θράκης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α1

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΩΝ
ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥΣ (ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ 1, Α' Φάσης)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013

ΕΙΔΙΚΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΥΔΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΔΑΤΩΝ

**ΕΡΓΟ: ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ Υ.Δ. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2000/60/ΕΚ, ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ
Ν.3199/2003 ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΔ 51/2007**

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ Υ.Δ. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ

**ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΛΕΚΑΝΩΝ ΑΠΟΡΡΟΗΣ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΟΥ ΥΔΑΤΙΚΟΥ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΘΡΑΚΗΣ (GR12)**

**Α' ΦΑΣΗ ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ 1: – ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥΣ**

Ημερομηνία πρώτης Δημοσίευσης: 18/10/2011

ΦΕΚ Έγκρισης Σχεδίου Διαχείρισης: 2290 Β'/13.09.2013

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
ΟΜΑΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ.....	2
1. ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥΣ	3
1.1. Καταγραφή και οριοθέτηση Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υ.Δ. Θράκης	3
1.1.1. Περιγραφή του Υδατικού Διαμερίσματος Θράκης [GR12].....	3
1.1.2. Λεκάνες Απορροής Ποταμών	4
1.1.3. Ποταμοί του Υ.Δ. Θράκης	7
1.1.4. Λίμνες του Υ.Δ. Θράκης	12
1.1.5. Μεταβατικά ύδατα του Υ.Δ. Θράκης.....	12
1.1.6. Παράκτια ύδατα του Υ.Δ. Θράκης	14
1.1.7. Υπόγεια Υδατικά Συστήματα του Υ.Δ. Θράκης [GR12]	18
1.2. Αρμόδια αρχή για την προστασία και διαχείριση των υδάτων	22
1.2.1. Ταυτότητα της αρμόδιας αρχής και διοικητική υπαγωγή.....	22
1.2.2. Καθορισμός περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων της Δ/σης Υδάτων.....	22
1.2.3. Αρμοδιότητες της Δ/σης Υδάτων και των Περιφερειακών υπηρεσιών.....	24
1.3. Αρμόδιες υπηρεσίες για επιμέρους θέματα που σχετίζονται με την διαχείριση των υδατικών πόρων.....	25
2. ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΑ ΥΔΑΤΑ – ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ	26
2.1. Γενικό πλαίσιο.....	26
2.2. Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες του Υ.Δ. Θράκης	27
2.2.1. Διασυνοριακή λεκάνη π. Νέστου	28
2.2.2. Διασυνοριακή λεκάνη π. Έβρου	32

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΝ

Έκδοση	Ημερομηνία	Παρατηρήσεις
Εκδ. 1 (v.1)	18.10.2011	Αρχική έκδοση
Εκδ. 2 (v.3)	17.12.2011	Επαναπροσδιορισμός Υπόγειων ΥΣ (παρ. 1.1.7 και Πιν. 1.6)
Εκδ. 3 (v.3)	19.04.2013	Ενσωμάτωση παρατηρήσεων Υπηρεσίας και Τ.Σ.

Εισαγωγή

Με την από 20/01/2011 (αρ.πρωτ. 150083) απόφαση της Δ/νσης Υποστήριξης & Ανάπτυξης της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του Υ.Π.Ε.Κ.Α. ανετέθη η μελέτη με τίτλο «Κατάρτιση Σχεδίων Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, σύμφωνα με τις προδιαγραφές της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατ' εφαρμογή του Ν. 3199/2003 και του ΠΔ 51/2007Ε» στην Κοινοπραξία Σχεδίων Διαχείρισης Υ.Δ. Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Η Κ/Ξ συνεστήθη από τα ακόλουθα φυσικά πρόσωπα και εταιρείες που είχαν συμμετάσχει στον διαγωνισμό για την ανάθεση της μελέτης:

Ζ&Α Π. ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Μ.Ε. • ΞΕΝΟΦΩΝ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΥΝ/ΤΕΣ Ε.Ε. • ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΚΑΪΜΑΚΗ • “NERCO-N. ΧΛΥΚΑΣ & ΣΥΝ/ΤΕΣ Α.Ε.Μ.” • ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΓΩΝΗΣ • ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΟΚΚΙΝΟΣ • ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ • ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΓΑΛΑΣ • ΩΡΙΩΝ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΒΛΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝ/ΤΕΣ ΕΕ • ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ • ΑΡΙΣΤΟΣ ΛΟΥΚΑΪΔΗΣ

Συνοπτικά το αντικείμενο του έργου έχει ως ακολούθως:

- α) Κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων Αν. Μακεδονίας και Θράκης, τα οποία θα περιέχουν όλες τις πληροφορίες που καθορίζονται στο Άρθρο 13 και στο Παράρτημα VII της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ [Άρθρο 10 και Παράρτημα VII του ΠΔ 51/2007].
- β) Διαμόρφωση Προγράμματος Μέτρων, βασικών και συμπληρωματικών, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 11 και στο Παράρτημα VI της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ [Άρθρο 12 και Παράρτημα VII του ΠΔ 51/2007] για την προστασία και την αποκατάσταση των υδατικών πόρων της περιοχής μελέτης, προκειμένου να επιτευχθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι, όπως αυτοί καθορίζονται στο Άρθρο 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και στο Άρθρο 4 το ΠΔ 51/2007.
- γ) Εκπόνηση Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων [ΣΜΠΕ] για τον εντοπισμό, περιγραφή και αξιολόγηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον από την εφαρμογή των προαναφερθέντων Προγραμμάτων Μέτρων και των Σχεδίων Διαχείρισης και τη διερεύνηση εναλλακτικών δυνατοτήτων, λαμβανομένων υπόψη των στόχων των Σχεδίων Διαχείρισης.
- δ) Πληροφόρηση του κοινού και δημόσια διαβούλευση των προκαταρκτικών Σχεδίων Διαχείρισης [Προσχεδίων Διαχείρισης] έξι μήνες πριν την ολοκλήρωσή τους, σύμφωνα με το Άρθρο 14 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και το Άρθρο 15 του ΠΔ 51/2007.
- ε) Έλεγχος και επικαιροποίηση των εκθέσεων εφαρμογής των Άρθρων 3,5,6 & 8 και των Παραρτημάτων Ι-Υ της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ στα Υδατικά Διαμερίσματα της περιοχής μελέτες, οι οποίες έχουν υποβληθεί στην Ε.Ε. και περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την ανάλυση των ανθρωπογενών πιέσεων και των επιπτώσεων τους, τη διαμόρφωση των προγραμμάτων παρακολούθησης, την οικονομικής ανάλυση των

- χρήσεων ύδατος, το μητρώο προστατευόμενων περιοχών, τον χαρακτηρισμό των τύπων των υδατικών συστημάτων, κ.λπ.
- στ) Οριστικός προσδιορισμός των ιδιαιτέρως τροποποιημένων και τεχνητών υδατικών συστημάτων της περιοχής μελέτης, καθώς επίσης και των «εξαιρέσεων» από την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων του Άρθρου 4 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ και του Άρθρου 4 του ΠΔ 51/2007.
- ζ) Πλήρης κάλυψη των υποχρεώσεων, σε σχέση με την υποβολή εκθέσεων και λοιπών στοιχείων στην Ε.Ε. σχετικά με τα Σχέδια Διαχείρισης, σύμφωνα με τις προδιαγραφές που έχουν καθορισθεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος.
- η) Διαμόρφωση σχεδίου για την αντιμετώπιση φαινομένων λειψυδρίας και ξηρασίας για κάθε Υδατικό Διαμέρισμα της περιοχής μελέτης, με βάση τις αρχές κυρίως του προληπτικού σχεδιασμού.

Το παρόν τεύχος αποτελεί τμήμα του παραδοτέου αντικειμένου της Ενδιάμεσης Φάσης 1 του έργου, σύμφωνα με τη Σύμβαση και το εγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Συγκεκριμένα αποτελεί το Τεύχος Ι του παραδοτέου αντικειμένου της Ενδιάμεσης Φάσης 1, σύμφωνα με τον κατάλογο παραδοτέων που παρατίθεται στο Τεύχος Τεχνικών Δεδομένων (Τ.Τ.Δ.) της Προκήρυξης (σελ. 47) και αφορά στον *Καθορισμό και καταγραφή των αρμόδιων αρχών και τον προσδιορισμό της περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων τους ανά Υδατικό Διαμέρισμα*. **Το ανά χείρας Τεύχος αφορά στο Υ.Δ. Θράκης [GR12]**. Το περιεχόμενο του είναι σύμφωνο με τα περιγραφόμενα στην παρ. Δ.1.1. του Τ.Τ.Δ.

Ομάδα μελέτης

Στην σύνταξη του παρόντος τεύχους συμμετείχαν οι κάτωθι επιστήμονες:

- Π. Αντωνρόπουλος Πολ. Μηχανικός ΕΜΠ
- Ι. Νιάδας Πολ. Μηχανικός ΕΜΠ, MSc/DIC Υδρολογίας
- Ξ. Σταυρόπουλος Δρ. Γεωλόγος
- Μ. Τζίμα Γεωλόγος MSc

1. Καταγραφή αρμόδιων αρχών για θέματα διαχείρισης και προστασίας των υδατικών πόρων και καθορισμός περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων τους

1.1. Καταγραφή και οριοθέτηση Λεκανών Απορροής Ποταμών του Υ.Δ. Θράκης

1.1.1. Περιγραφή του Υδατικού Διαμερίσματος Θράκης [GR12]

Το Υδατικό Διαμέρισμα Θράκης έχει έκταση 11.243 km², από τα οποία τα 564 km² ανήκουν στα νησιά Θάσο και Σαμοθράκη. Το διαμέρισμα ορίζεται βόρεια από τη γραμμή των συνόρων Ελλάδας-Βουλγαρίας και τον υδροκρίτη των λεκανών Νέστου-Οχυρού, ανατολικά από τη γραμμή των συνόρων Ελλάδας - Τουρκίας μέχρι τον Κόλπο Αίνου, δυτικά από τον υδροκρίτη των λεκανών Νέστου - Οχυρού, Νέστου - Στρυμόνα, Νέστου - ρέματος Νέας Καρβάλης και τον υδροκρίτη των παραλιακών ρεμάτων Χρυσούπολης μέχρι τον Κόλπο της Καβάλας. Ο πληθυσμός του διαμερίσματος, με βάση τα απογραφικά στοιχεία της ΕΣΥΕ, το 1991 ήταν 377.410 κάτοικοι και το 2001 ήταν 404.182 κάτοικοι, παρουσιάζοντας αύξηση 7%.

Στο νησιωτικό τμήμα καθώς και σε μια στενή παράκτια ζώνη επικρατεί χερσαίο μεσογειακό κλίμα, στο εσωτερικό και στα πεδινά το μεσευρωπαϊκό, ενώ στα ορεινά επικρατεί το ορεινό. Η ετήσια βροχόπτωση κυμαίνεται στα παράκτια και το νησιωτικό τμήμα μεταξύ 500 και 600 mm, στο εσωτερικό μεταξύ 600 και 1.000 mm, ενώ στα βόρεια ορεινά ξεπερνά τα 1.000 mm. Σύμφωνα με το Εθνικό Πρόγραμμα Διαχείρισης και Προστασίας Υδατ. Πόρων (2008), η μέση ετήσια βροχόπτωση εκτιμάται σε 778 mm. Η μέση ετήσια θερμοκρασία του διαμερίσματος είναι 14,5-16,5°C. Το ετήσιο θερμομετρικό εύρος ξεπερνά τους 20°C.

Με βάση την έκταση του ηπειρωτικού τμήματος του διαμερίσματος (10.679 km²) και το μέσο ετήσιο ύψος βροχής (778 mm), ο ετήσιος όγκος βροχής προκύπτει ίσος με 8.262 hm³. Ο συνολικός όγκος επιφανειακής απορροής (λεκάνες Έβρου, Νέστου, Φιλιουρή και Ξηρορέματος) είναι περίπου 10.200 hm³, και με αφαίρεση των εισροών από τις γειτονικές χώρες η επιφανειακή απορροή από τα ελληνικά τμήματα των λεκανών ανέρχεται σε 2.700 hm³ περίπου. Για το νησιωτικό τμήμα υπολογίζεται ένα δυναμικό της τάξης των 100 hm³.

Το Υ.Δ. Θράκης εμπεριέχει δύο διασυνοριακές λεκάνες απορροής, αυτές των π. Νέστου και Έβρου. Τις λεκάνες αυτές μοιράζεται η Ελλάδα με την Βουλγαρία (Νέστου) και με την Βουλγαρία και την Τουρκία (Έβρου). Τα υδατορεύματα που διασχίζουν την μεθόριο γραμμή μεταξύ των χωρών είναι, στη λεκάνη του Νέστου, εκτός του ίδιου του π. Νέστου και ο π. Δεσπάτης, στη δε λεκάνη του Έβρου, οι π. Άρδας και Ερυθροπόταμος. Ο π. Έβρος αποτελεί την συνοριακή γραμμή μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, εκτός από μικρό τμήμα στην περιοχή της Νέας Βύσσης όπου ο ποταμός κινείται εντός τουρκικού εδάφους.

1.1.2. Λεκάνες Απορροής Ποταμών

Με βάση τον διαχωρισμό της ελληνικής επικράτειας σε 14 Υδατικά Διαμερίσματα και 45 λεκάνες απορροής η οποία δημοσιεύθηκε στην υπ. αριθ. 706/16.7.2010 (ΦΕΚ Β'/1383/2.9.2010) της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, το Υ.Δ. Θράκης [GR12] αποτελείται από **πέντε** (5) λεκάνες απορροής. Οι λεκάνες αυτές και τα φυσικά χαρακτηριστικά τους παρουσιάζονται στον ακόλουθο Πίνακα 1.1. Η γεωγραφική έκταση των λεκανών και του Υ.Δ. Θράκης παρουσιάζεται στο Σχ. 1.1.

Πίνακας 1.1. Λεκάνες Απορροής Ποταμών Υ.Δ. Θράκης [GR12]

Κωδικός Λεκάνης	Ονομασία Λεκάνης	Έκταση (km ²)	Υψόμετρα (m)		
			Μέσο	Μέγιστο	Ελάχιστο
GR07	ΝΕΣΤΟΥ	2975,5	606	2200	0
GR08	Ρ. ΞΑΝΘΗΣ – ΞΗΡΟΠΕΜΑΤΟΣ	1663,6	363	1822	0
GR09	Ρ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ – ΛΟΥΤΡΟΥ ΕΒΡΟΥ	1958,4	289	1459	0
GR10	ΕΒΡΟΥ	4080,9	175	1202	0
GR42	ΘΑΣΟΥ – ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ	564,3	347	1600	0
Υ.Δ. 12	ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ. 12	11 242,8			

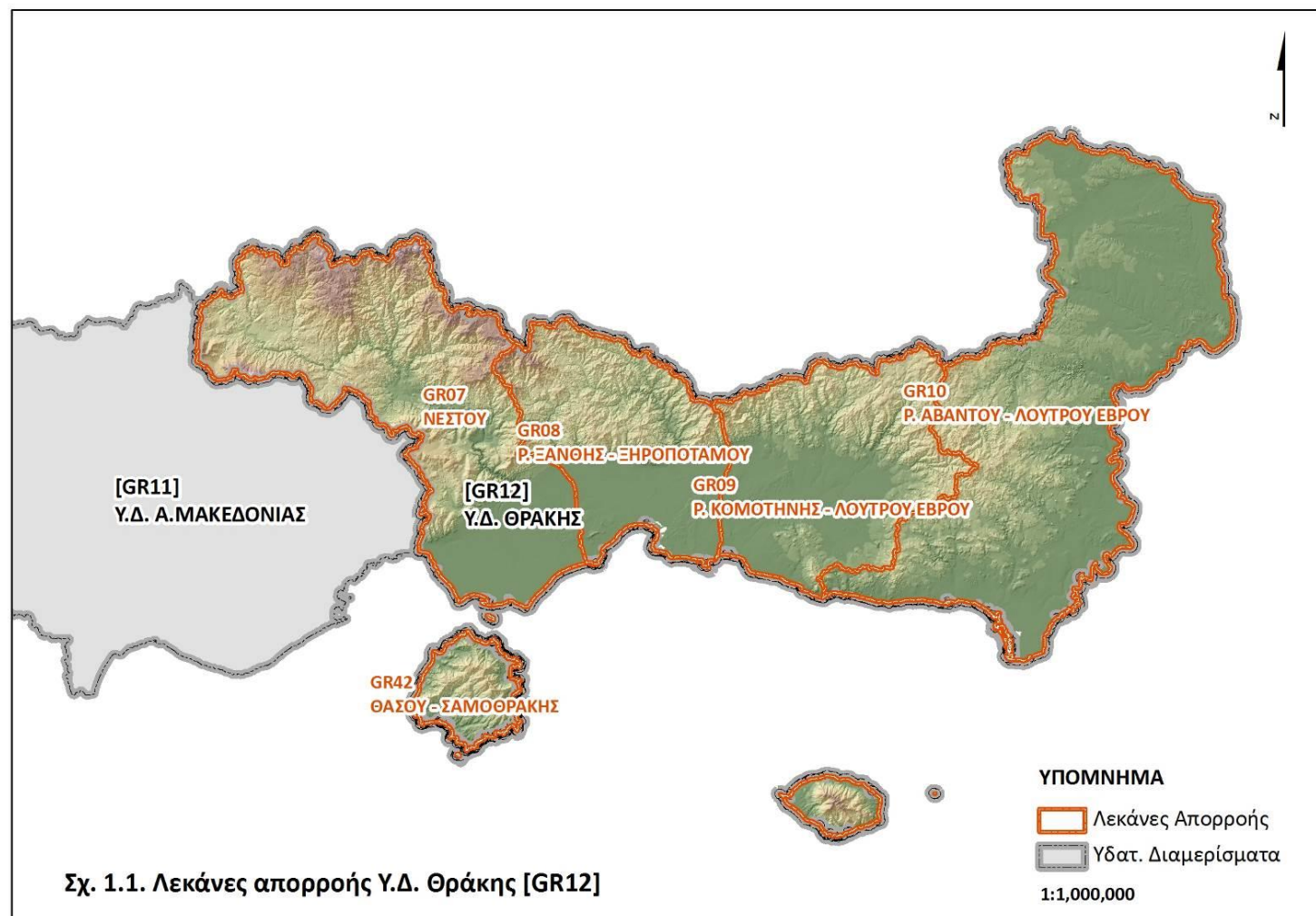
Ο διαχωρισμός της επικράτειας σε υδατικά διαμερίσματα και λεκάνες απορροής γίνεται στη βάση τριών επάλληλων επιπέδων, οι ορισμοί των οποίων είναι χρήσιμο να παρατεθούν εδώ:

- Το πρώτο επίπεδο, του Υδατικού Διαμερίσματος (Υ.Δ.) είναι ταυτόσημο με την Περιοχή Λεκάνης Απορροής Ποταμού (ΠΛΑΠ) όπως αναφέρεται στην Οδηγία 2000/60/ΕΚ (εφεξής *Οδηγία*). Η χώρα διαχωρίζεται σε 14 Υ.Δ. τα όρια των οποίων είχαν αρχικά προσδιορισθεί από το τότε Υ.Β.Ε.Τ. (1987). Τα ισχύοντα όριά τους προσδιορίζονται, όπως ήδη αναφέρθηκε, από την πρόσφατη απόφαση της Ε.Ε.Υ. 706/2010. Το Υ.Δ. (ή ΠΛΑΠ) παραμένει η βασική μονάδα διαμόρφωσης της υδατικής πολιτικής και η βάση στην οποία εφαρμόζεται η *Οδηγία*. Με άλλα λόγια, το Σχέδιο Διαχείρισης Υδατικών Πόρων αναφέρεται σε επίπεδο Υ.Δ.
- Το δεύτερο επίπεδο, της Λεκάνης Απορροής, είναι υποσύνολο των Υδατικών Διαμερισμάτων, στις οποίες και διαχωρίζονται. Οι λεκάνες αυτές αποτελούν ευρύτερα σύνολα επιμέρους υπολεκανών που μπορεί να περιλαμβάνουν τις επιφανειακές υπολεκάνες περισσοτέρων του ενός υδατορευμάτων και άλλων υπολεκανών (π.χ. παράκτιων περιοχών που αποστραγγίζονται από πολλά μικρά υδατορεύματα ή μισγάγγειες). Οι λεκάνες αυτές έχουν καθορισθεί στο πλαίσιο της εφαρμογής του Άρθρου 3 της *Οδηγίας*. Συνολικά, σε όλη τη χώρα, υπάρχουν 45 Λεκάνες Απορροής οι οποίες προσδιορίζονται επίσης βάσει της ως άνω απόφασης της Ε.Ε.Υ.
- Τέλος, το τρίτο επίπεδο, των Υπολεκανών Απορροής, αντιστοιχεί κατά κύριο λόγο στον διαχωρισμό επιφανειακών λεκανών απορροής που αντιστοιχούν σε συγκεκριμένα υδατορεύματα ή/και παραποτάμους αυτών, σε κλειστές (ενδορροϊκές) λεκάνες ή σε συνενώσεις λεκανών απορροής μικρότερων υδατορευμάτων σε

παράκτιες περιοχές. Ο διαχωρισμός αυτός έχει αρχικά προσδιορισθεί από το πρώην Υ.Β.Ε.Τ. (1987) και έχει χρησιμοποιηθεί και στις πρόσφατες διαχειριστικές μελέτες του ΥΠ.ΑΝ. (2003-08). Το επίπεδο αυτό δεν απαιτείται να προσδιορισθεί στο πλαίσιο εφαρμογής του Άρθρου 3 της *Οδηγίας*, ωστόσο η ύπαρξή του είναι επιβοηθητική για τον περαιτέρω διαχωρισμό των Λεκανών Απορροής σε Υπολεκάνες Απορροής όπου αυτό είναι χρήσιμο ή αναγκαίο. Ο διαχωρισμός αυτός έχει χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο προσδιορισμού των συναρμοδιοτήτων μεταξύ Δ/νσεων Υδάτων στην πρόσφατη απόφαση 706/2010 της Ε.Ε.Υ.

Παραδείγματος χάριν, η Δ/νη Υδάτων ΑΜΘ είναι αρμόδια για την διαχείριση των υδάτων των υπολεκανών απορροής Οχυρού και Μαρμαρά οι οποίες ανήκουν στην Λεκάνη Απορροής Στρυμόνα (GR06) και στο Υ.Δ. Ανατ. Μακεδονίας [GR11] ενώ η Υπολεκάνη Απορροής π. Στρυμόνα και ορισμένες μικρότερες υπολεκάνες που καταλαμβάνουν το υπόλοιπο τμήμα της Λεκάνης Απορροής GR06 και του Υ.Δ. Ανατ. Μακεδονίας [GR11], βρίσκονται στην δικαιοδοσία της Δ/νσης Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας.

Τα όρια και των τριών παραπάνω επιπέδων είναι καθορισμένα με υδρολογικά κριτήρια, δηλαδή αποτελούν επιφανειακούς υδροκρίτες μεταξύ λεκανών απορροής και τμήματα της ακτογραμμής ή της μεθορίου. Ως εκ τούτου, τα όρια αυτά συχνά διασχίζουν περιοχές διοικητικής διαίρεσης, όπως όρια Δήμων, Περιφερειακών Ενοτήτων (δηλ. των πρώην Νομών) και Περιφερειών. Η απόφαση 706/2010 της Ε.Ε.Υ. καθορίζει την διοικητική αρμοδιότητα των Δ/νσεων Υδάτων σε σχέση με τα Υδατικά Διαμερίσματα.

1.1.3. Ποταμοί του Υ.Δ. Θράκης

Οι κύριοι ποταμοί του Υ.Δ. Θράκης είναι οι π. Νέστος και Έβρος. Οι ποταμοί αυτοί αποτελούν ταυτόχρονα τους διασυνοριακούς ποταμούς του Υ.Δ. τα νερά των οποίων η Ελλάδα μοιράζεται με την Βουλγαρία και την Τουρκία. Σημαντικοί παραπόταμοι του Έβρου αλλά και σε επίπεδο Υ.Δ. είναι ο π. Άρδας και ο π. Ερυθροπόταμος.

Δευτερεύοντες ποταμοί του Υ.Δ. είναι ο π. Λίσσος ή Φιλιουρής, ο π. Κόσυνθος (ρ. Ξάνθης) και ο π. Κομφάτος (συχνά αναφερόμενος ως Ξηροπόταμος λόγω της αναγραφής του ως τέτοιου στους χάρτες ΓΥΣ – στην πραγματικότητα, Ξηροπόταμος είναι ο κύριος παραπόταμος του Κομφάτου που διέρχεται από τις Θέρμες). Ακολουθεί μια εκτενέστερη περιγραφή των δύο κύριων ποταμών και των παραποτάμων τους.

Ποταμός Νέστος

Ο ποταμός Νέστος πηγάζει από το όρος Ρίλα στην κεντρική Βουλγαρία και εκβάλλει στο Θρακικό πέλαγος. Η συνολική λεκάνη απορροής του ποταμού Νέστου ανέρχεται σε 5.184 Km² με τα 3.437 Km² να βρίσκονται επί Βουλγαρικού εδάφους. Στην έκταση αυτή δεν συνυπολογίζονται τα 565 Km² περίπου που αντιστοιχούν στην λεκάνη απορροής του φράγματος Δεσπάτη στη Βουλγαρία, τα νερά της οποίας εκτρέπονται σχεδόν στο σύνολό τους και δεν φθάνουν στην ελληνική μεθόριο. Ο ποταμός και η λεκάνη απορροής του στο ελληνικό τμήμα μοιράζονται διοικητικά στις Περιφερειακές Ενότητες Δράμας, Ξάνθης και Καβάλας.

Η επί ελληνικού εδάφους υπολεκάνη απορροής του ποταμού ανήκει στην Λεκάνη Απορροής Νέστου (GR07) του Υ.Δ. Θράκης. Η Λεκάνη Απορροής GR07 περιλαμβάνει και δύο μικρές τοπικές υπολεκάνες εκατέρωθεν των εκβολών, έτσι η συνολικής της έκταση ανέρχεται σε 2.975,5 Km². Ο ποταμός Νέστος έχει συνολικό μήκος περίπου 234 Km από τα οποία τα 104 είναι μέσα στη Βουλγαρία. Τριάντα χιλιόμετρα νοτίως των συνόρων αρχίζει μια μεγάλη καμπή του ποταμού με μήκος πάνω από 20 Km γύρω από το βουνό Ραχίστα, η κορυφή του οποίου φθάνει στο υψόμετρο των 1008 m. Οι θέσεις φραγμάτων στο Ελληνικό έδαφος βρίσκονται στο τμήμα αυτό του ποταμού όπου τοποθετούνται τα υφιστάμενα ΥΗΕ Θησαυρός και Πλατανόβρυση και το προγραμματιζόμενο έργο ΥΗΕ Τεμένους. Η καμπή του ποταμού τελειώνει στο Παρανέστι λίγο κατάντη της θέσης φράγματος του Τεμένους. Από εκεί η κοιλάδα ανοίγει και ο ποταμός Νέστος συνεχίζοντας τη ροή του κατά τη γενική νοτιοανατολική κατεύθυνση, μέσα στην καλλιεργούμενη πεδιάδα των εκβολών του, στρέφει τελικά προς το Νότο και εκβάλλει στο Θρακικό πέλαγος σχηματίζοντας το γνωστό Δέλτα του Νέστου.

Η λεκάνη απορροής του ποταμού έχει έντονα ορεινό χαρακτήρα, περιβάλλεται από ιδιαίτερα μεγάλα υψόμετρα και χαρακτηρίζεται από μεγάλες κλίσεις. Κατά την είσοδό του στο Ελληνικό έδαφος έχει υψόμετρο περίπου 400 m. Η γενική κλίση της ροής είναι περίπου 1,2%. Η λεκάνη απορροής μπορεί να διαιρεθεί σε δύο κύρια τμήματα: το ορεινό και πεδινό τμήμα που συμπίπτει σχεδόν με το δέλτα. Στο τελευταίο τμήμα, το υψόμετρο ποικίλλει από 0-200 m.

Η φυσική ροή του ποταμού Νέστου παρουσιάζει εποχιακές διακυμάνσεις. Οι μέγιστες παροχές παρουσιάζονται κατά τη διάρκεια του χειμώνα, (λόγω της τήξης του χιονιού και των αυξημένων βροχοπτώσεων) ενώ η ελάχιστη παροχή παρουσιάζεται κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Οι φυσικές παροχές (μη ρυθμισμένες από τα φράγματα) κυμαίνονταν ιστορικά από 10 m³/s κατά τη διάρκεια των θερινών μηνών και των χειμωνιάτικων μηνών των ξηρών ετών έως 1.000 m³/s κατά τη διάρκεια των πλημμυρών. Μετά την κατασκευή των φραγμάτων, το καθεστώς της ροής του ποταμού κατάντη έχει αλλάξει και τώρα καθορίζεται από τη διαχείριση των ταμιευτήρων.

Στη λεκάνη απορροής του Νέστου βόρεια επικρατούν οι γρανίτες (24,7% της λεκάνης) και οι γνεύσιοι (22,8%) και κεντρικά κυριαρχούν τα μάρμαρα (21,5%). Οι αλλουβιακές αποθέσεις από αργίλους, άμμους και χάλικες καταλαμβάνουν σημαντική έκταση στο Δέλτα του Νέστου. Με βάση τη γεωλογική σύσταση και δομή, η λεκάνη απορροής του Νέστου μπορεί να χωριστεί στα ακόλουθα τμήματα που αντιστοιχούν και σε διαφορετική υδρογεωλογική συμπεριφορά.

- Το τμήμα της λεκάνης βόρεια της γραμμής Πτελέας - Δαφνώννα μέχρι τα βουλγαρικά σύνορα. Η περιοχή αυτή δομείται από γρανιτογνεύσιους οι οποίοι έχουν πολύ μικρό συντελεστή κατείσδυσης και μεγάλο συντελεστή απορροής.
- Το τμήμα νότια της γραμμής Πτελέας - Δαφνώννα μέχρι τα νότια κρᾶσπεδα της ορεινής ζώνης (Τοξότες - Παράδεισος - Ζαρκάδια). Το τμήμα αυτό δομείται κυρίως από μάρμαρα, τα οποία χαρακτηρίζονται από μεγάλο συντελεστή κατείσδυσης και μικρό συντελεστή απορροής.
- Το τμήμα τεταρτογενών αποθέσεων που αφορά το Δέλτα του Νέστου.

Σύμφωνα με στοιχεία του Εθνικού Σχεδίου Διαχείρισης και Προστασίας Υδατικών Πόρων της Χώρας (ΕΜΠ 2008), η εκτιμώμενη φυσική ετήσια απορροή του ποταμού ανέρχεται σε 3.140 hm³ (ΥΒΕΤ, 1989). Η μέση φυσική απορροή στα σύνορα αναφέρεται 1.500 hm³, τα οποία μετά την αφαίρεση διαφόρων χρήσεων και εκτροπών στη Βουλγαρία, υπολογίζονται σε 939 hm³. Παρόμοια ποσότητα (1.170 hm³) αναφέρει ως εισερχόμενη στην Ελλάδα και το Σχέδιο Διαχείρισης της ΠΛΑΠ Δυτ. Αιγαίου το οποίο έχει δημοσιεύσει η Βουλγαρία. Η ετήσια απορροή αναφέρεται (ΕΜΠ, 2008) 1.280 hm³ στη θέση Θησαυρός και 1.424 hm³ στη θέση Τέμενος. Η μέση ετήσια παροχή στις εκβολές του Νέστου αναφέρεται ως 58 m³/s (μετρήσεις 1964-1970).

Ωστόσο, νεώτερες εκτιμήσεις για την χρονοσειρά εισροών στο φράγμα Θησαυρού, οι οποίες αποκτήθηκαν με την επέκταση της υφιστάμενης χρονοσειράς βάσει των δεδομένων από το ισοζύγιο του φράγματος και παρουσιάστηκαν στην «Μελέτη για τη μεταφορά και διανομή του νερού από τον ποταμό Νέστο στις πεδιάδες Ξάνθης και Κομοτηνής για την αποκατάσταση των υπόγειων υδροφορέων» (ΥΠΑΑΤ, 2006) η μέση ετήσια απορροή στο φράγμα Θησαυρού υπολογίζεται σε 1.020 hm³ για την περίοδο 1966-1995 και 1998-2006.

Ποταμός Έβρος

Ο Έβρος είναι ο δεύτερος σε μέγεθος ποταμός της Ανατολικής Ευρώπης και χαρακτηρίζεται για τις φερτές ύλες που μεταφέρει και αποθέτει ανάμεσα στην Αλεξανδρούπολη και στην Αίνο. Ο ποταμός Έβρος πηγάζει από την οροσειρά Ρίλα της δυτικής Βουλγαρίας στα νότια της Σόφιας και κυλά σε βουλγαρικό έδαφος νοτιοανατολικά σχηματίζοντας κοιλάδα ανάμεσα στις οροσειρές της Ροδόπης και του Αίνου και διερχόμενος από τις πόλεις Πλόβντιβ (Φιλιππούπολη), Σβίλεγκραντ, Ιβαήλοβγκραντ, ενώ παράλληλα δέχεται πλήθος παραποτάμων. Συναντά τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα κοντά στο χωριό Καστανιές και εισέρχεται για λίγα χιλιόμετρα σε τουρκικό έδαφος σχηματίζοντας το τρίγωνο του Καραγάτς, κοντά στην Ανδριανούπολη, όπου δέχεται τους κυριότερους παραποτάμους Τούνζα από βόρεια και Άρδα από δυτικά, ενώ κοντά στο Διδυμότειχο δέχεται τα νερά του Ερυθροποτάμου από δυτικά και του Εργίνη από ανατολικά. Στη συνέχεια αποτελεί το σύνορο Ελλάδας - Τουρκίας, χωρίζοντας γεωγραφικά τη Δυτική από την Ανατολική Θράκη. Διέρχεται κοντά στις ελληνικές κωμοπόλεις Πύθιο, Φέρρες, Διδυμότειχο, Σουφλί, Λάβαρα, Τυχερό, Νέα Βύσσα και στις τουρκικές Meriç, Keşan και εκβάλλει στο βόρειο Αιγαίο Πέλαγος.

Το συνολικό μήκος του ποταμού είναι 528 km, από τα οποία τα 310 km ανήκουν στην Βουλγαρία, ενώ 208 km καθορίζουν τα σύνορα της Ελλάδας με τη Βουλγαρία και την Τουρκία. Η συνολική λεκάνη απορροής του ποταμού έχει επιφάνεια 53.000 km² εκ των οποίων:

- τα 35.085 (66,2%) km² ανήκουν στην Βουλγαρία,
- τα 14.575 (27,5%) km² ανήκουν στην Τουρκία, και
- τα 3.340 (6,3%) km² ανήκουν στην Ελλάδα.

Υπολογίζεται πως η ελάχιστη παροχή του ποταμού Έβρου είναι περίπου 8 m³/s, ενώ η συνήθης παροχή του είναι μεταξύ 50-100 m³/s (Φορέας Διαχείρισης Εθνικού Πάρκου Δέλτα Έβρου, 2010, ΥΠ.ΑΝ., 2006). Η μέγιστη παροχή εμφανίζεται μεταξύ Μαρτίου και Μαΐου, και η ελάχιστη μεταξύ Ιουλίου και Σεπτεμβρίου. Οι βροχοπτώσεις συμβάλλουν 52-55% στην απορροή στον άνω ρου (Plovdiv) και στο μέσο ρου της λεκάνης απορροής (Harmanli), αντίστοιχα, και αυξάνεται σε 71% στο Edirne. Η εποχιακή διακύμανση της παροχής αυξάνεται αντίστοιχα (Skoulikidis κ.α., 2009).

Ο Έβρος δεν είναι πλωτός σε κανένα σημείο του, έχει όμως σημαντικό όγκο υδάτων που χρησιμοποιούνται για παραγωγή ηλεκτρισμού και αρδεύσεις. Η ευρύτερη υδρολογική λεκάνη του Έβρου καταλαμβάνει βόρεια στο κυρίως τμήμα της μεγάλο τμήμα της Βουλγαρίας, νότια ένα μικρό μέρος της ελληνικής επικράτειας και ανατολικά το τμήμα της Ανατολικής Θράκης που ανήκει στην Τουρκία. Στο ελληνικό τμήμα υπάρχουν τρεις επιμέρους υπολεκάνες, αυτές του παραπόταμου Άρδα, που εισέρχεται βορειοδυτικά στο ελληνικό τμήμα από τη Βουλγαρία, του Ερυθροποτάμου λίγο νοτιότερα και του Έβρου στο υπόλοιπο τμήμα της. Το τοπογραφικό ανάγλυφο στην ευρύτερη υδρολογική λεκάνη φθάνει τα 2.915 m, με μέσο υψόμετρο τα 411 m και μέση κλίση 11%. Το τοπογραφικό ανάγλυφο στο ελληνικό τμήμα της υδρολογικής λεκάνης φθάνει τα 1.202 m, με μέσο υψόμετρο τα 175

m και μέση κλίση 7%. Το μέγιστο υψόμετρο στη λεκάνη του Άρδα φθάνει τα 405 m, το μέσο υψόμετρο τα 98 m και η μέση κλίση 10%. Το μέγιστο υψόμετρο στη λεκάνη του Ερυθροπόταμου φθάνει τα 1.127 m, το μέσο υψόμετρο τα 276 m και η μέση κλίση 18%.

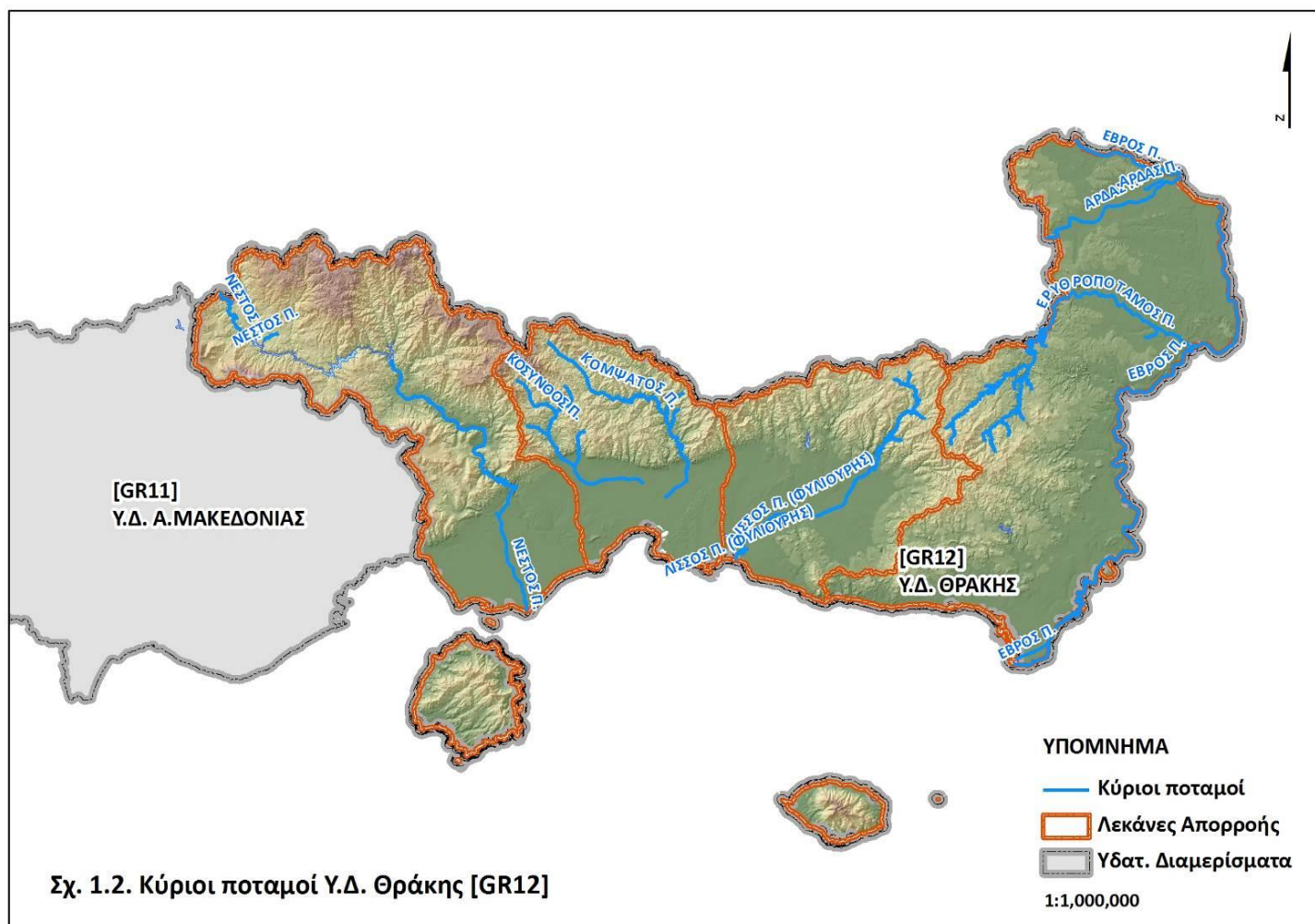
Ο παραπόταμος του Έβρου, Άρδας, που στην αρχαιότητα ονομαζόταν Άρπησος, πηγάζει από την Βουλγαρική πλευρά των όρεων της Κούλας, και μετά από μια διαδρομή 216 km επί του Βουλγαρικού εδάφους εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος δίπλα από το χωριό Μηλέα. Αφού διασχίσει 43 χιλιόμετρα σε ελληνικό έδαφος στην επαρχία Ορεστιάδας, συμβάλει στον ποταμό Έβρο, στην περιοχή του χωριού Καστανέων, κοντά στην Ανδριανούπολη. Ο ποταμός Άρδας αποτελεί σημαντικό οικοσύστημα για την περιοχή και το δάσος του το οποίο αναπτύσσεται κατά μήκος της κοίτης του, είναι ένας βιότοπος εξαιρετικής σημασίας σε εθνικό επίπεδο. Όλη η περιοχή εντάσσεται στο πρόγραμμα NATURA 2000. Το φράγμα του Άρδα σε απόσταση 8 km από τον Κυπρίνο, κατασκευάστηκε το 1969 και έχει μήκος 350 μέτρα.

Ο π. Ερυθροπόταμος, επίσης παραπόταμος του Έβρου, αναπτύσσεται στο μεγαλύτερο μέρος του σε ελληνικό έδαφος και ενώνεται με τον π. Έβρο κοντά στο Διδυμότειχο. Ένα τμήμα της λεκάνης του ανήκει στη Βουλγαρία (ανάντη Μεταξάδων). Στο ύψος του Μικρού Δερείου, ο Ερυθροπόταμος αφήνει για λίγο το ελληνικό έδαφος και κινείται επί βουλγαρικού εδάφους, ενώ λίγο μετά αποτελεί το φυσικό σύνορο μεταξύ των δύο χωρών μέχρι την επανεισδοχή του στο ελληνικό έδαφος στο ύψος των Μεταξάδων.

Ο Πίνακας 1.2 και το Σχ. 1.2 παρουσιάζει τους κυριότερους ποταμούς του Υ.Δ. Θράκης και τα φυσικά τους χαρακτηριστικά. Το αναφερόμενο μήκος για τους διασυνοριακούς ποταμούς (Νέστο, Έβρο, Άρδα και Ερυθροπόταμο) αντιστοιχεί στο επί ελληνικού εδάφους τμήμα των ποταμών, όπως και η έκταση της λεκάνης, η οποία αναφέρεται στην έκταση της υπολεκάνης του καθ' εαυτό υδατορεύματος (τρίτου επιπέδου, ως ανωτέρω).

Πίνακας 1.2. Κύριοι Ποταμοί Υ.Δ. Θράκης [GR12]

Κωδικός Λεκάνης	Ονομασία ποταμού	Μήκος (km)	Έκταση Υπολεκάνης Απορροής (km ²)
GR07	ΝΕΣΤΟΣ	112,4	2.429
GR10	ΕΒΡΟΣ	208,2	2.030
GR10	ΑΡΔΑΣ	42,6	344
GR10	ΕΡΥΘΡΟΠΟΤΑΜΟΣ	170,9	971
GR09	ΛΙΣΣΟΣ (ΦΙΛΙΟΥΡΗΣ)	98,9	1.486
GR08	ΚΟΜΨΑΤΟΣ	82,6	596
GR08	ΚΟΣΥΝΘΟΣ	73,0	530
Υ.Δ. 12	ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ. 12	788,6	8.386

1.1.4. Λίμνες του Υ.Δ. Θράκης

Στο Υ.Δ. Θράκης περιλαμβάνεται μόνον μία φυσική λίμνη, η λίμνη Ισμαρίδα (Μητρικού). Οι υπόλοιπες λίμνες του Υ.Δ. είναι ταμειυτήρες, συνολικά πέντε τον αριθμό. Οι σημαντικότεροι ταμειυτήρες είναι αυτοί του Θησαυρού και της Πλατανόβρυσης επί του ποταμού Νέστου, οι οποίοι τροφοδοτούν αντίστοιχα υδροηλεκτρικά έργα της ΔΕΗ. Οι λοιποί ταμειυτήρες χρησιμοποιούνται για ψύξη του ΑΗΣ Κομοτηνής και άρδευση (Γρατινής), ύδρευση (Αισύμης) και άρδευση (Ν. Αδριανής).

Ο Πίνακας 1.3 παρουσιάζει τις λίμνες και τους ταμειυτήρες του Υ.Δ. Θράκης και τα φυσικά τους χαρακτηριστικά. Οι λίμνες και ταμειυτήρες του διαμερίσματος παρουσιάζονται στο Σχ. 1.3. που ακολουθεί.

Πίνακας 1.3. Λίμνες Υ.Δ. Θράκης [GR12]

Κωδικός Λεκάνης	Ονομασία λίμνης	Έκταση (km ²)	Σχετιζόμενος ποταμός ή παραπόταμος
GR09	Λίμνη Ισμαρίδα (Μητρικού)	1,87	Βοζβόζης (Ρ. Κομοτηνής)
GR07	Τ.Λ. Πλατανόβρυσης	3,25	Νέστος
GR07	Τ.Λ. Θησαυρού	13,26	Νέστος
GR09	Τ.Λ. Γρατινής	1,43	Αμυγδαλόρεμα
GR09	Τ.Λ. Ν. Αδριανής	0,62	Λίσσος (Φιλίουρής)
GR10	Τ.Λ. Αισύμης	0,98	Χειμ. Λουτρού
Υ.Δ. 12	ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ. 12	21,4	

1.1.5. Μεταβατικά ύδατα του Υ.Δ. Θράκης

Στο Υ.Δ. Θράκης βρίσκονται σημαντικά μεταβατικά ύδατα (λιμνοθάλασσες, δέλτα ποταμών κλπ.) ορισμένα εκ των οποίων είναι υπερτοπικής εμβέλειας και προστατεύονται από διεθνείς συμβάσεις. Τα κυριότερα είναι το Δέλτα του Έβρου και η Λ/Θ Βιστωνίδα.

Δέλτα του Έβρου

Ο ποταμός Έβρος και η δράση της θάλασσας συντελούν στο σχηματισμό και τη διαμόρφωση του Δέλτα. Οι φερτές ύλες και τα γλυκά νερά που κατέβαζε ο ποταμός από τη λεκάνη απορροής του, τροφοδότησαν την περιοχή και δημιούργησαν προσχώσεις οι οποίες αργότερα έδωσαν τη θέση τους στα απέραντα εύφορα χωράφια. Γλυκά νερά εισρέουν και από τον χείμαρρο του Λουτρού στη νοτιοδυτική πλευρά του δέλτα, αλλά μόνο κατά την περίοδο των βροχών.

Η μικρή υψομετρική διαφορά του δέλτα από την επιφάνεια της θάλασσας και η ήρεμη ροή του ποταμού είχαν σαν αποτέλεσμα να πλημμυρίζει η περιοχή ανάμεσα στους δύο βραχίονές του, από τις Φέρες ως τη θάλασσα για αρκετούς μήνες τον χρόνο. Όταν η ροή του ποταμού είναι μικρή, ιδίως το καλοκαίρι, τα θαλάσσια νερά εισδύουν στην κοίτη και στα κανάλια εισχωρώντας αρκετά στην ξηρά. Αποτέλεσμα των δράσεων αυτών είναι η πολυσχιδής μορφολογία των ακτών, ο σχηματισμός των μικρών νησίδων (Ασάνης, Καραβιού Ξηράδι), λιμνοθαλασσών (Δράνα, Λακί, Μονολίμνη ή Παλούκια), ελών,

αμμοθινών και πλήθος άλλων βιοτόπων στην παραλιακή ζώνη του δέλτα. Η έκταση όλης της Δελταϊκής πεδιάδας ανέρχεται σε 200.000 περίπου στρέμματα από τα οποία τα 150.000 βρίσκονται στην Ελλάδα.

Ο υγρότοπος του Έβρου, όπως άλλωστε και όλοι οι υγρότοποι, είναι από τους πιο παραγωγικούς και ανανεώσιμους φυσικούς πόρους με πολλαπλά οφέλη για τον άνθρωπο. Εξασφαλίζει νερό για πόση και άρδευση, λειτουργεί σαν φυσικό φίλτρο καθαρισμού των νερών από την ρύπανση, εμποδίζει το αλμυρό νερό της θάλασσας να εισβάλλει στην ξηρά, επηρεάζει ευνοϊκά το κλίμα της περιοχής και αποτελεί ένα πολύ σημαντικό πόρο για την τοπική κοινωνία, αλλά και όλη την ανθρωπότητα, λόγω της αξίας που έχει για την αλιεία, την κτηνοτροφία, τη γεωργία, το κλίμα, την προστασία από τις πλημμύρες, την εκπαίδευση, την αναψυχή και τις επιστήμες. Τα μεταβατικά ύδατα του διαμερίσματος παρουσιάζονται στον Πίνακα 1.4 και στο Σχ. 1.4.

Πίνακας 1.4. Μεταβατικά ύδατα Υ.Δ. Θράκης [GR12]

Κωδικός Λεκάνης	Ονομασία	Είδος	Έκταση (km ²)
GR10	Εκβολές Έβρου	Δέλτα ποταμών	164,9
GR07	Εκβολές Νέστου	Δέλτα ποταμών	33,5
GR08	Λιμνοθάλασσες Ροδόπης - Πόρτο Λάγος	Λιμνοθάλασσες	72,5
GR07	Λιμνοθάλασσες Ευρύτερης περιοχής Κεραμωτής	Λιμνοθάλασσες	7,7
GR07	Λιμνοθάλασσα Κεραμωτής	Λιμνοθάλασσες	1,2
Υ.Δ. 12	ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ. 12		279,8

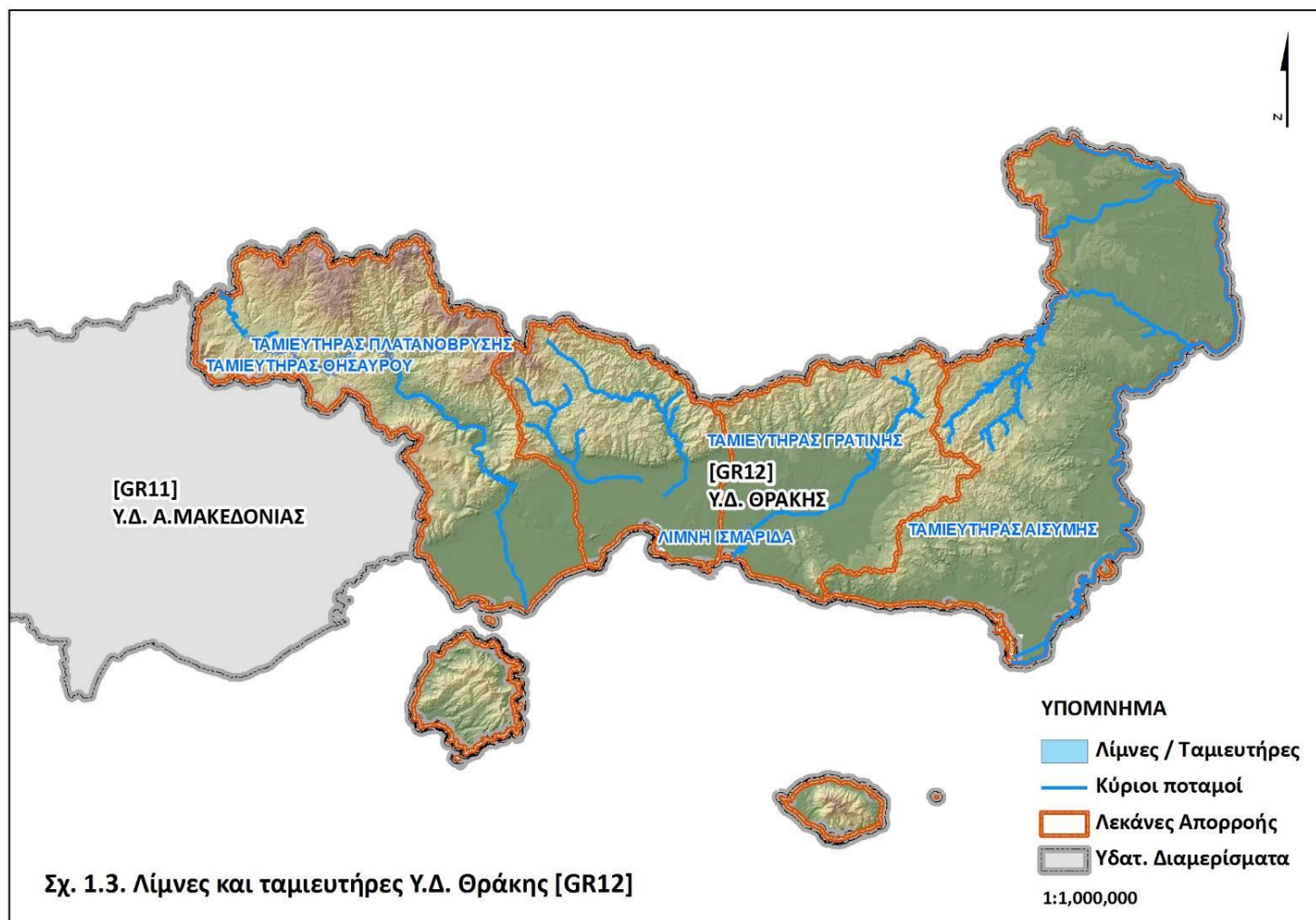
1.1.6. Παράκτια ύδατα του Υ.Δ. Θράκης

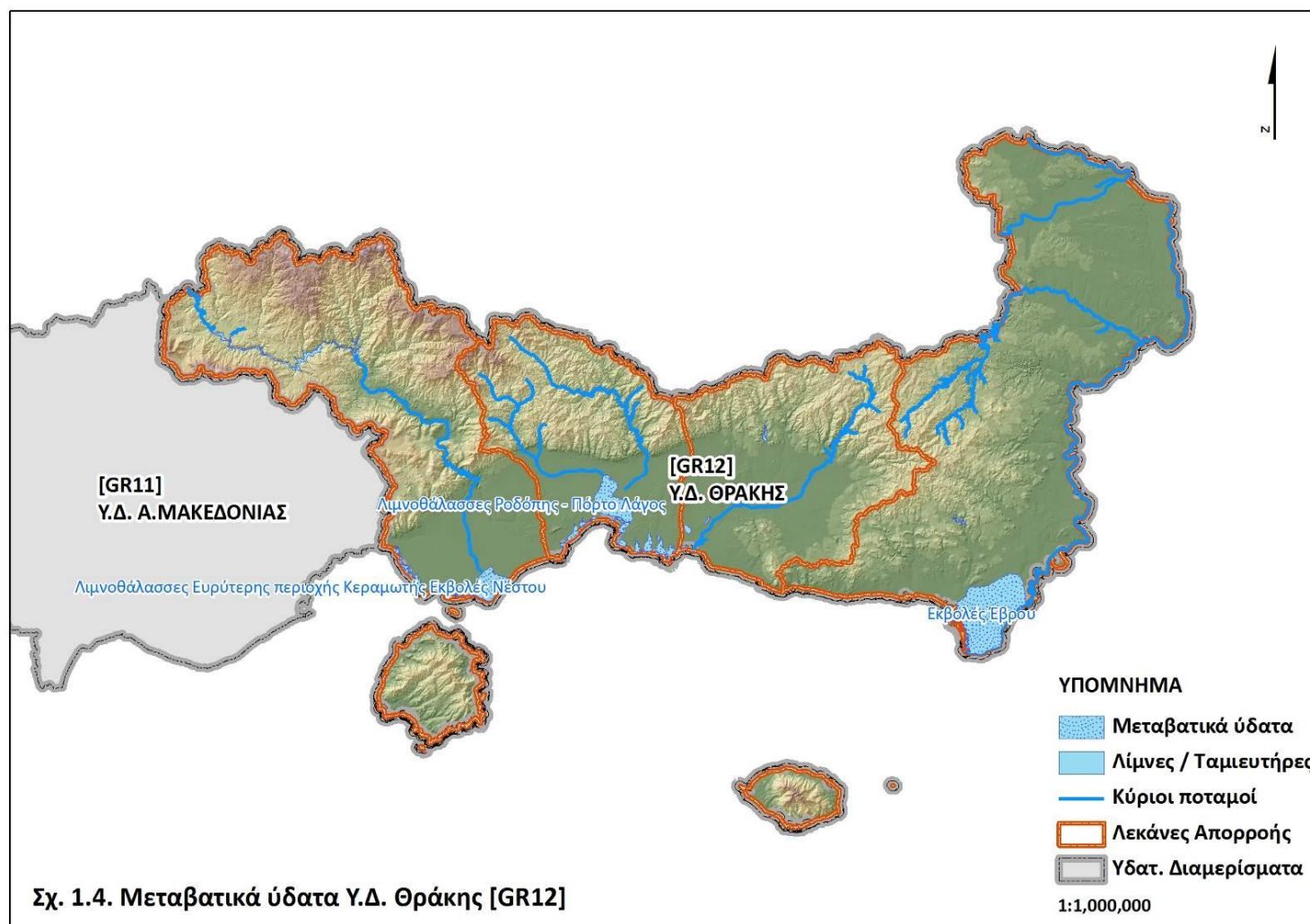
Τα παράκτια ύδατα του Υ.Δ. 12 εκτείνονται από δυτικά προς τα ανατολικά περίπου στο ίδιο γεωγραφικό πλάτος ακολουθώντας την οριζόντια ανάπτυξη της ακτογραμμής του διαμερίσματος. Εξαιρέση αποτελούν όπως είναι φυσικό τα παράκτια ύδατα των νήσων Θάσου και Σαμοθράκης. Υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με την *Οδηγία*, ως παράκτια νερά ορίζονται εκείνα τα οποία βρίσκονται σε απόσταση ενός ναυτικού μιλίου από την ακτή.

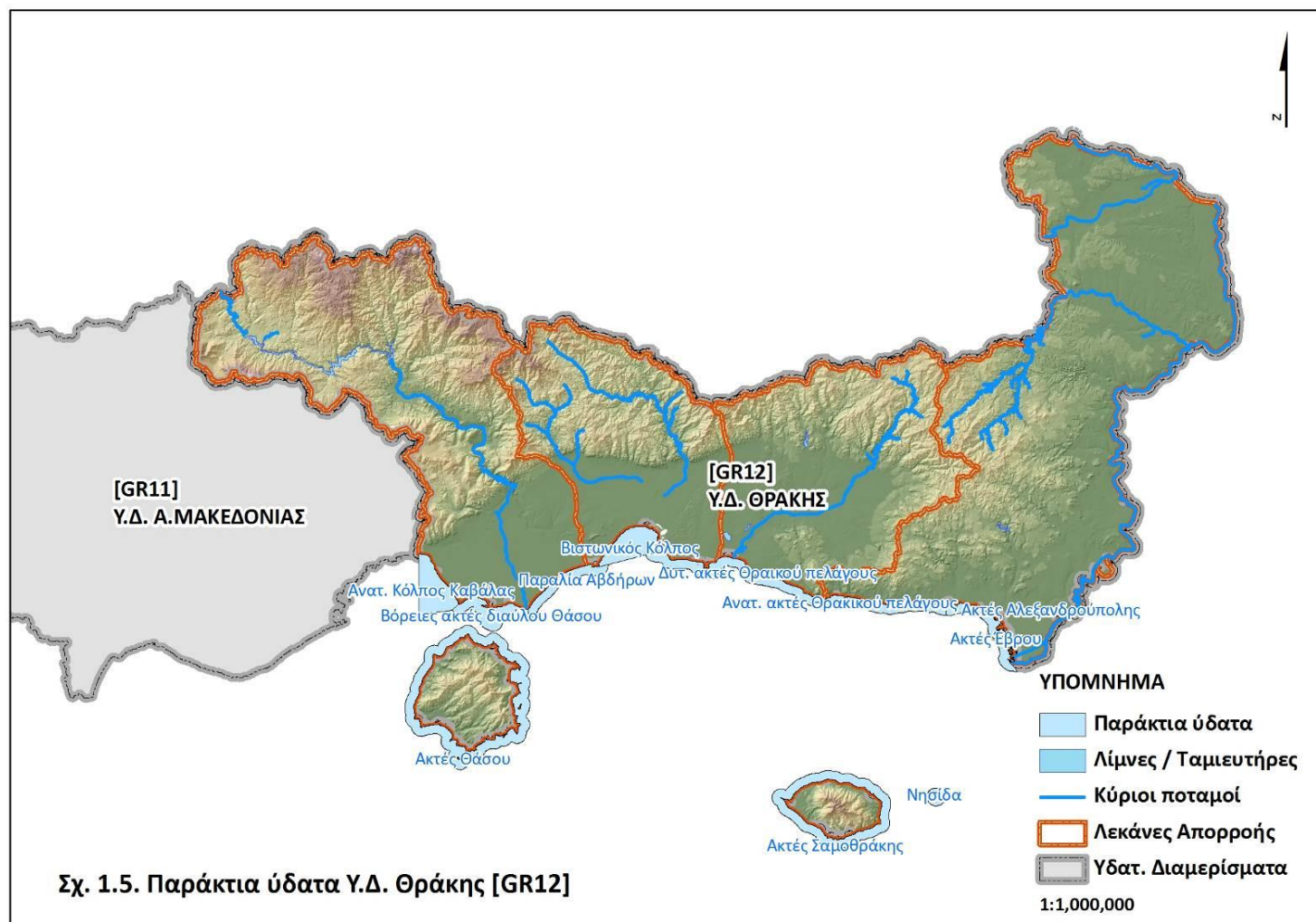
Ο Πίνακας 1.5 παρουσιάζει τα παράκτια ύδατα του Υ.Δ. Θράκης και τα φυσικά τους χαρακτηριστικά. Η γεωγραφική τους ανάπτυξη παρουσιάζεται στο Σχ. 1.5.

Πίνακας 1.5. Παράκτια ύδατα Υ.Δ. Θράκης [GR12]

Κωδικός Λεκάνης	Ονομασία	Έκταση (km ²)	Περίμετρος (km)
GR08	Βιστωνικός Κόλπος	62,9	37,1
GR07	Ανατ. Κόλπος Καβάλας	69,5	37,3
GR42	Ανωσυμη νησίδα	11,6	12,5
GR42	Ακτές Σαμοθράκης	116,4	127,9
GR42	Ακτές Θάσου	197,3	222,9
GR07-08	Παραλία Αβδήρων	38,8	46,6
GR07	Βόρειες ακτές διαύλου Θάσου	48,7	53,1
GR10	Λιμάνι Αλεξανδρούπολης	5,1	11,4
GR10	Ακτές Έβρου	39,9	85,2
GR10	Ακτές Αλεξανδρούπολης	5,8	10,1
GR09-10	Ανατ. ακτές Θρακικού πελάγους	87,7	99,9
GR08-09	Δυτ. ακτές Θρακικού πελάγους	47,9	54,9
Υ.Δ. 12	ΣΥΝΟΛΟ Υ.Δ. 12	731,5	798,9

1.1.7. Υπόγεια Υδατικά Συστήματα του Υ.Δ. Θράκης [GR12]

Τα υπόγεια υδατικά συστήματα ορίζονται με βάση το άρθρο 2 (παρ.2.2 & 2.12.) της *Οδηγίας*. Πιο συγκεκριμένα ως υπόγεια ύδατα ορίζεται το σύνολο των υδάτων που βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια του εδάφους στη ζώνη κορεσμού και σε άμεση επαφή με το έδαφος ή το υπέδαφος και ως σύστημα υπόγειων υδάτων ορίζεται ο συγκεκριμένος όγκος υπόγειων υδάτων εντός ενός ή περισσότερων υδροφόρων οριζόντων.

Στο Υδατικό Διαμέρισμα της Θράκης Υ.Δ.12. προσδιορίστηκαν και οριοθετήθηκαν **δεκαοκτώ (18) Υπόγεια Υδατικά Συστήματα** από τα οποία τρία (3) ανήκουν στην λεκάνη απορροής ποταμού Νέστου (GR07), ένα (1) ανήκει στην λεκάνη απορροής Ρ.Ξάνθης – Ξηρορέματος (GR08), τέσσερα (4) ανήκουν στην λεκάνη απορροής Ρ.Κομοτηνής – Λουτρού Έβρου (GR09), έξι (6) ανήκουν στην λεκάνη απορροής Έβρου (GR10) και τέσσερα (4) ανήκουν στην λεκάνη απορροής Θάσου – Σαμοθράκης (GR42).

Ο πίνακας 1.6. που ακολουθεί, αφορά τον προσδιορισμό των υπόγειων υδατικών συστημάτων εντός των ορίων του Υ.Δ. Θράκης και εντός των προαναφερθέντων λεκανών απορροής (ΛΑΠ) του Υ.Δ.12. όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 της *Οδηγίας*.

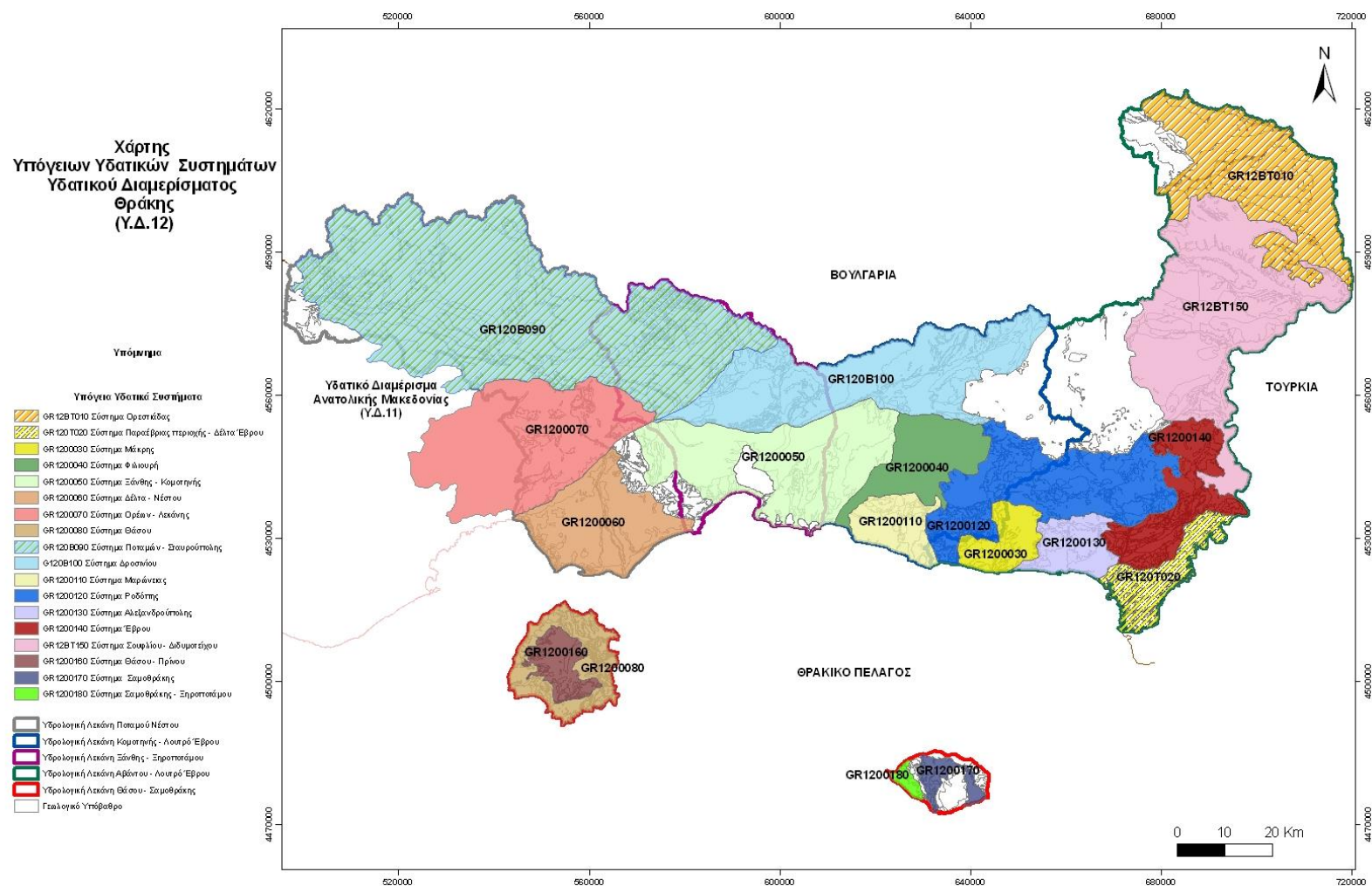
Ειδικότερα για κάθε υπόγειο υδατικό σύστημα δίνονται τα ακόλουθα επικαιροποιημένα, σε σχέση με την αρχική υποβολή του άρθρου 3, στοιχεία:

- ο κωδικός του υπόγειου υδατικού συστήματος.
- η ονομασία του.
- η έκτασή του (km²).
- το όνομα και ο κωδικός της λεκάνης απορροής του ποταμού που ανήκει το υπόγειο υδατικό σύστημα.
- παρατηρήσεις, στις οποίες αναφέρονται επιπλέον στοιχεία που αφορούν τη γεωγραφική θέση του υπόγειου υδατικού συστήματος (π.χ. υδατικό διαμέρισμα, λεκάνη απορροής, εάν συνορεύει με άλλη χώρα, κλπ.)

Πίνακας 1.6. Υπόγεια Υδατικά Συστήματα Υ.Δ. Θράκης [GR12]

Κωδικός Υπόγειου Υδατικού Συστήματος	Όνομα Υπόγειου Υδατικού Συστήματος	Έκταση Υπόγειου Υδατικού Συστήματος (Km ²)	Όνομα και Κωδικός Λεκάνης Απορροής Ποταμού - ΛΑΠ	Παρατηρήσεις
GR12BT010	Σύστημα Ορεστιάδας	835,16	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου GR10	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR10. Συνορεύει με τη Βουλγαρία και την Τουρκία.
GR12OT020	Σύστημα Παραέβριας περιοχής – Δέλτα Έβρου	225,17	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου GR10	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR10. Συνορεύει με την Τουρκία.
GR1200030	Σύστημα Μάκρης	167,10	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου GR10	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR10. Ένα μικρό τμήμα του βρίσκεται στη ΛΑΠ GR 09.
GR1200040	Σύστημα Φιλιουρή	331,93	Υδρολογική Λεκάνη Ρ.Κομοτηνής – Λουτρού Έβρου GR09	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR09.
GR1200050	Σύστημα Ξάνθης – Κομοτηνής	820,29	Υδρολογική Λεκάνη Ρ.Ξάνθης – Ξηρορέματος GR08	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR08. Ένα τμήμα του βρίσκεται στην ΛΑΠ GR09 και στη ΛΑΠ 07.
GR1200060	Σύστημα Δέλτα Νέστου	498,23	Υδρολογική Λεκάνη Νέστου GR07	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR07. Ένα πολύ μικρό τμήμα του βρίσκεται στην ΛΑΠ GR08.
GR1200070	Σύστημα Ορέων Λεκάνης	949,48	Υδρολογική Λεκάνη Νέστου GR07	Το μεγαλύτερο τμήμα του εντάσσεται γεωγραφικά στο Υ.Δ.12. Το υπόλοιπο τμήμα του εντάσσεται στο Υ.Δ.11. Επίσης το μεγαλύτερο τμήμα του συστήματος εντάσσεται γεωγραφικά στην ΛΑΠ GR07. Ένα μεγάλο τμήμα του βρίσκεται εντός της ΛΑΠ GR06 και ένα πολύ μικρότερο στην ΛΑΠ GR08.
GR1200080	Σύστημα Θάσου	246,75	Υδρολογική Λεκάνη Θάσου - Σαμοθράκης GR42	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR42.

Κωδικός Υπόγειου Υδατικού Συστήματος	Όνομα Υπόγειου Υδατικού Συστήματος	Έκταση Υπόγειου Υδατικού Συστήματος (Km ²)	Όνομα και Κωδικός Λεκάνης Απορροής Ποταμού - ΛΑΠ	Παρατηρήσεις
GR120B090	Σύστημα Ποταμών – Σταυρούπολης	2416,34	Υδρολογική Λεκάνη Νέστου GR07	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Το μεγαλύτερο τμήμα γεωγραφικά ανήκει στην ΛΑΠ GR07. Ένα μικρό τμήμα του ανήκει στην ΛΑΠ GR08. Συνορεύει με τη Βουλγαρία.
GR120B100	Σύστημα Δροσινίου	976,53	Υδρολογική Λεκάνη Ρ.Κομοτηνής – Λουτρού Έβρου GR09	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Το μεγαλύτερο τμήμα γεωγραφικά ανήκει στην ΛΑΠ GR09 ενώ το υπόλοιπο τμήμα ανήκει στην ΛΑΠ GR08. Συνορεύει με τη Βουλγαρία.
GR1200110	Σύστημα Μαρώνειας	189,99	Υδρολογική Λεκάνη Ρ.Κομοτηνής – Λουτρού Έβρου GR09	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Ανήκει στην ΛΑΠ GR09.
GR1200120	Σύστημα Ροδόπης	755,89	Υδρολογική Λεκάνη Ρ.Κομοτηνής – Λουτρού Έβρου GR09	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Ανήκει στη ΛΑΠ 09. Ένα τμήμα του βρίσκεται γεωγραφικά στην ΛΑΠ GR10.
GR1200130	Σύστημα Αλεξανδρούπολης	184,20	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου GR10	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Ανήκει στην ΛΑΠ GR10.
GR1200140	Σύστημα Έβρου	376,57	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου GR10	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12. Ανήκει στην ΛΑΠ GR10.
GR12BT150	Σύστημα Σουφλίου-Διδυμοτείχου	1203,57	Υδρολογική Λεκάνη Έβρου GR10	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR10. Συνορεύει με τη Βουλγαρία και την Τουρκία.
GR1200160	Σύστημα Θάσου - Πρίνου	136,32	Υδρολογική Λεκάνη Θάσου - Σαμοθράκης GR42	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR42.
GR1200170	Σύστημα Σαμοθράκης	66,19	Υδρολογική Λεκάνη Θάσου - Σαμοθράκης GR42	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR42.
GR1200180	Σύστημα Σαμοθράκης – Ξηροποτάμου	25,56	Υδρολογική Λεκάνη Θάσου - Σαμοθράκης GR42	Εντάσσεται γεωγραφικά συνολικά στο Υ.Δ.12 και στην ΛΑΠ GR42.

Σχήμα 1.6. Υπόγεια Υδατικά Συστήματα στο Υ.Δ Θράκης

1.2. Αρμόδια αρχή για την προστασία και διαχείριση των υδάτων

1.2.1. Ταυτότητα της αρμόδιας αρχής και διοικητική υπαγωγή

Το Υδατικό Διαμέρισμα Θράκης [GR12] αποτελεί τμήμα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και περιλαμβάνει εξ ολοκλήρου τις Περιφερειακές Ενότητες (πρώην Νομούς) Έβρου, Ροδόπης, Ξάνθης και μεγάλο μέρος των Περιφερειακών Ενοτήτων Καβάλας και Δράμας. Η έδρα της νέας (αιρετής) Περιφερειακής Διοίκησης βρίσκεται στην Κομοτηνή. Η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης υπάγεται στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας – Θράκης (ΑΔΜΘ), με έδρα την Θεσσαλονίκη.

Μετά από την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ως αποτέλεσμα των διοικητικών μεταρρυθμίσεων του σχεδίου «Καλλικράτης», οι Δ/νσεις Υδάτων των τέως Περιφερειών υπάγονται πλέον στις αντίστοιχες Αποκεντρωμένες Διοικήσεις. Η ΑΔΜΘ περιλαμβάνει δύο Δ/νσεις Υδάτων: την Δ/νση Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας και την Δ/νση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Οι δύο Δ/νσεις Υδάτων έχουν συναρμοδιότητα σε τμήμα του Υ.Δ. Ανατολικής Μακεδονίας [GR11] αλλά όχι στο Υ.Δ. Θράκης [GR12] (βλ. περί συναρμοδιοτήτων στην επόμενη ενότητα).

Αρμόδια αρχή για την προστασία και διαχείριση των υδάτων του Υδατικού Διαμερίσματος Θράκης [GR12], είναι η Διεύθυνση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης (ΑΜΘ) της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης (ΑΔΜΘ). Η έδρα της ΑΔΜΘ βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, ωστόσο η έδρα της Δ/νσης Υδάτων ΑΜΘ βρίσκεται στην Καβάλα. Τα πλήρη στοιχεία της αρμόδιας αρχής έχουν ως ακολούθως:

Επίσημη ονομασία: **Διεύθυνση Υδάτων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης**
Ακρωνύμιο: ΔΥΑΜΘ
Ταχ. Δ/νση: Εθνικής Αντίστασης 2
65110 Καβάλα
Στοιχεία επαφής: Τηλ.: 2510 22 89 42
Φάξ: 2510 83 71 73
email: dy-amt@damt.gov.gr
Προϊστάμενος: Γεώργιος Καμπάς, Μηχ. Περιβάλλοντος

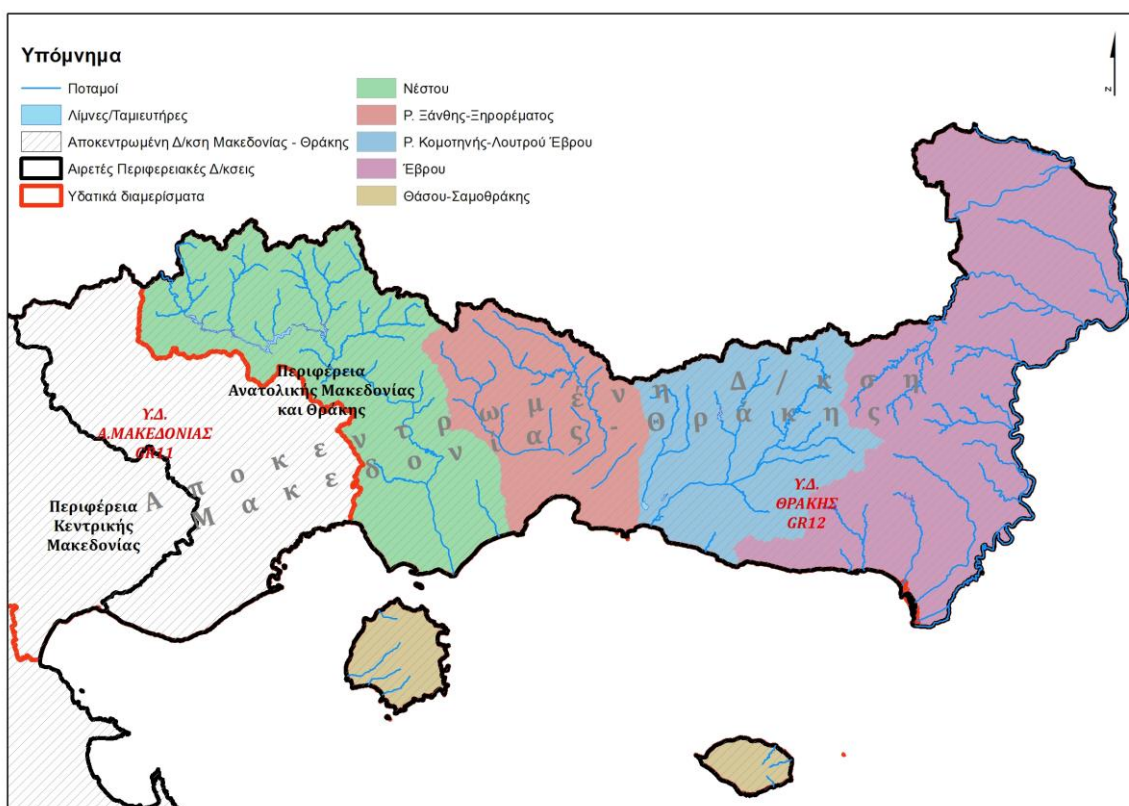
Για τις ανάγκες του παρόντος έργου κατάρτισης του Σχεδίου Διαχείρισης, η Δ/νση Υδάτων ΑΜΘ έχει ορίσει ως εκπρόσωπο τον κ. Γ. Καμπά, προϊστάμενο της Δ/νσης και ως αναπληρωτή εκπρόσωπο τον κ. Τριαντάφυλλο Καραγεώργη, Γεωλόγο.

1.2.2. Καθορισμός περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων της Δ/νσης Υδάτων

Ο καθορισμός της περιοχής άσκησης των αρμοδιοτήτων των Δ/νσεων Υδάτων καθώς και η αποσαφήνιση των συναρμοδιοτήτων τους σε ορισμένα Υ.Δ. πραγματοποιήθηκε τελευταία σύμφωνα με το Παράρτημα II της υπ. αριθ. 706/16.7.2010 (ΦΕΚ Β'/1383/2.9.2010)

απόφασης της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, όπως αυτό διορθώθηκε με το ΦΕΚ 1572/Β'/28.9.2010¹.

Σύμφωνα με την ως άνω απόφαση, η περιοχή άσκησης των καθηκόντων της αρμόδιας αρχής προστασίας και διαχείρισης των υδάτων του Υ.Δ. Θράκης [GR12], δηλ. της Δ/νσης Υδάτων ΑΜΘ, εκτείνεται σε ολόκληρο το Υ.Δ. και στις λεκάνες απορροής από τις οποίες αυτό αποτελείται (βλ. Πίνακα 1.1). Δεν υπάρχουν συναρμοδιότητες με άλλες Δ/νσεις Υδάτων για το συγκεκριμένο Υ.Δ. Πληροφοριακά αναφέρεται εδώ ότι η Δ/νση Υδάτων ΑΜΘ έχει, βάσει της ανωτέρω απόφασης, συναρμοδιότητα με την Δ/νση Υδάτων Κεντρικής Μακεδονίας σε τμήμα του Υ.Δ. Ανατολικής Μακεδονίας [GR11] και συγκεκριμένα σε δύο υπολεκάνες αυτού (Οχυρού και Μαρμαρά). Ο χάρτης του Σχήματος 1.7 παρουσιάζει εποπτικά τις χωρικές αρμοδιότητες των υπηρεσιών.

Σχήμα 1.7. Χάρτης αρμοδιοτήτων σχετικών υπηρεσιών στο Υ.Δ. Θράκης [GR12]

¹ Διαθέσιμη στον σύνδεσμο: <http://www.ypeka.gr/LinkClick.aspx?fileticket=GdFmmT1BtE4%3d&tabid=247>

1.2.3. Αρμοδιότητες της Δ/σης Υδάτων και των Περιφερειακών υπηρεσιών

Με τη "Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης" (Ν.3852/2010) οι εκ του νόμου 3199/2003 περί προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων προβλεπόμενες αρμοδιότητες, επιμερίζονται μεταξύ της Κρατικής Διοίκησης και των αιρετών Περιφερειών. Η Κρατική Διοίκηση επιφορτίζεται με την ευθύνη χάραξης της στρατηγικής προστασίας και διαχείρισης και οι αιρετές περιφέρειες κυρίως με την υλοποίηση του στρατηγικού σχεδιασμού.

Εκτός από τις αρμοδιότητες που απονέμονται στις Περιφέρειες με το Ν.3852/2010 όλες οι λοιπές αρμοδιότητες παραμένουν στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις (Δ/σεις Υδάτων) σύμφωνα με το άρθρο 280 παρ. Ι του Ν.3852/2010. Οι αρμοδιότητες που απονέμονται στην Περιφέρεια από 1-7-2011 ορίζονται επακριβώς στο άρθρο 186 παρ. ΙΙ Γ.α του Ν.3852/2010². Διευκρινίσεις σχετικά με τα παραπάνω παρέχονται στην Εγκύκλιο υπ. αριθ. 150673/13.7.2011 της Ε.Γ.Υ.³

Ενδεικτικά παρατίθεται ακολούθως η βασική νομοθεσία που αφορά στις αρμοδιότητες για την προστασία και διαχείριση των υδάτων:

- Νόμος 3199/2003 (ΦΕΚ 280 Α/9-12-2003).
- Προεδρικό Διάταγμα 51/2007 (ΦΕΚ 54 Α/8-3-2007).
- Κ.Υ.Α. με αρ. οικ. 47630/2005 (ΦΕΚ 1688 Β/1-12-2005) περί διάρθρωσης της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας.
- Νόμος 3852/2010 (ΦΕΚ 87 Α/7-6-2010).
- Προεδρικό Διάταγμα του Οργανισμού της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.
- Προεδρικό Διάταγμα του Οργανισμού της Περιφέρειας.
- Κ.Υ.Α. με αρ. οικ. 43504/2005 (ΦΕΚ 1784 Β/20-12-2005) Κατηγορίες αδειών χρήσης υδάτων και εκτέλεσης έργων αξιοποίησής τους, διαδικασία έκδοσης, περιεχόμενο και διάρκεια ισχύος αυτών.
- Κ.Υ.Α. με αρ. Η.Π. 8600/416/Ε103 (ΦΕΚ 356 Β/26-2-2009) σχετικά με την ποιότητα και διαχείριση των υδάτων κολύμβησης, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2006/7/ΕΚ και την κατάργηση της Οδηγίας 76/160/ΕΟΚ.
- Κ.Υ.Α. με αρ. 39626/2208/Ε130 (ΦΕΚ 2075 Β/25-9-2009) «Καθορισμός μέτρων για την προστασία των υπόγειων νερών από τη ρύπανση και την υποβάθμιση, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2006/118/ΕΚ ».
- Κ.Υ.Α. με αρ. Η.Π. 31822/1542/Ε103 (ΦΕΚ 1108 Β/21-7-2010) «Αξιολόγηση και διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 2007/60/ΕΚ».

² Αναλυτικός πίνακας παρέχεται στον ακόλουθο σύνδεσμο από την ιστοσελίδα της Ε.Γ.Υ.
<http://www.ypeka.gr/LinkClick.aspx?fileticket=z8xSoWZkqR4%3d&tabid=247>

³ Διαθέσιμη στον σύνδεσμο:
<http://www.ypeka.gr/LinkClick.aspx?fileticket=%2fX3rNZEmzpq%3d&tabid=247&language=el-GR>

- Κ.Υ.Α. με αρ. Η.Π. 51354/2641/Ε103 (ΦΕΚ 1909 Β/8-12-2010) «Καθορισμός Προτύπων Ποιότητας Περιβάλλοντος (ΠΠΠ) για τις συγκεντρώσεις ορισμένων ρύπων και ουσιών προτεραιότητας στα επιφανειακά ύδατα, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/105/ΕΚ».
- Κ.Υ.Α. με αρ. οικ.145116/2011 (ΦΕΚ 354 Β/8-3-2011) περί επαναχρησιμοποίησης επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων.
- Κ.Υ.Α. με αρ. οικ.150559/2011 (ΦΕΚ 1440 Β/16-6-2011) «Διαδικασίες, όροι και προϋποθέσεις για τη χορήγηση αδειών για υφιστάμενα δικαιώματα χρήσης νερού».

1.3. Αρμόδιες υπηρεσίες για επιμέρους θέματα που σχετίζονται με την διαχείριση των υδατικών πόρων

Οι παρακάτω υπηρεσίες και φορείς εμπλέκονται σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό με την διαχείριση των υδατικών πόρων στην περιοχή μελέτης. Οι υπηρεσίες αναφέρονται εδώ με την ονομασία και την διοικητική υπαγωγή που ισχύει μετά από την εφαρμογή της διοικητικής μεταρρύθμισης «Σχέδιο Καλλικράτης».

Πίνακας 1.7. Σχετικές Υπηρεσίες και Φορείς στο Υ.Δ. Θράκης [GR12]

Υπηρεσία/Φορέας	Διοικητική υπαγωγή
Δ/νση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας - Θράκης
Δ/νση Αγροτικών Υποθέσεων Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας - Θράκης
Δ/νση Πολιτικής Προστασίας	Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας - Θράκης
Δ/νση Δημόσιας Υγείας	Περιφέρεια ΑΜΘ
Δ/νση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού	Περιφέρεια ΑΜΘ
Δ/νση Περ. και Χωρ. Σχεδ./Τμ. Υδροοικονομίας	Περιφέρεια ΑΜΘ
Δ/νση Τεχνικών Έργων/Τμ. Δομών Περιβάλλοντος	Περιφέρεια ΑΜΘ
Δ/νση Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων	Περιφέρεια ΑΜΘ
Δ/νση Αγροτικής Οικονομίας	Περιφέρεια ΑΜΘ
Δ/νσεις Τεχνικών Έργων των Π.Ε.	Περιφερειακές Ενότητες ΑΜΘ
Τμ. Υδροοικονομίας και Περιβάλλοντος των Π.Ε.	Περιφερειακές Ενότητες ΑΜΘ
Δ/νσεις Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής των Π.Ε.	Περιφερειακές Ενότητες ΑΜΘ
Τμ. Αλιείας των Π.Ε.	Περιφερειακές Ενότητες ΑΜΘ
Δ/νσεις Δημόσιας Υγείας και Κοιν. Μέριμνας	Περιφερειακές Ενότητες ΑΜΘ
Γενικοί Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων (ΓΟΕΒ)	Περιφερειακές Ενότητες ΑΜΘ
Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης – Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ)	Δήμοι
Δ/νσεις Τεχνικών Υπηρεσιών Δήμων	Δήμοι
Τοπικοί Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων (ΤΟΕΒ)	Δήμοι (εποπτεία)

2. Διασυνοριακά ύδατα

2.1. Γενικό πλαίσιο

Το συνολικό ισοζύγιο υδατικών πόρων της Ελλάδας με τις γειτονικές χώρες την καθιστά χώρα – αποδέκτη υδατικών πόρων σε βαθμό που είναι σημαντικός σε σχέση με το συνολικό της υδατικό δυναμικό.

Οι λεκάνες απορροής που μοιράζεται η χώρα με τις γειτονικές της προς βορρά, είναι η λεκάνη του Αξιού (με την πρώτην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας – ΠΓΔΜ), η λεκάνη απορροής Στρυμόνα (με την Βουλγαρία), η λεκάνη απορροής Νέστου (με την Βουλγαρία) και η λεκάνη απορροής του Έβρου (Άρδας και Ερυθροπόταμος με τη Βουλγαρία και Έβρος με την Τουρκία). Επίσης, διασυνοριακές λεκάνες διαθέτουν και αρκετές λίμνες (Μικρή και Μεγάλη Πρέσπα, Δοϊράνη). Η Ελλάδα μοιράζεται επίσης την λεκάνη απορροής του Αώου ποταμού με την Αλβανία, κατά την αντίστροφη φορά όμως με τις προηγούμενες περιπτώσεις (στο Ελληνικό έδαφος ανήκουν δύο ξεχωριστές υπολεκάνες της λεκάνης αυτής, του Αώου και του Δρίνου ποταμού). Ακόμα, ένα τμήμα της ευρύτερης λεκάνης Αξιού εμπίπτει στην ελληνική επικράτεια, στην περιοχή του Ν. Φλώρινας.

Οι εκτιμήσεις σχετικά με το ισοζύγιο των διασυνοριακών υδάτων ποικίλλουν και προέρχονται από διάφορες πηγές, ωστόσο η συνολική εισροή από τους διασυνοριακούς ποταμούς στη χώρα υπολογίζεται σε 14-16 κυβικά χιλιόμετρα κατ' έτος (Km^3). Σύμφωνα με τη βάση δεδομένων AQUASTAT του Food and Agriculture Organization (FAO, 2001) η Ελλάδα δέχεται περί τα 16 Km^3 κατ' έτος από τις γειτονικές χώρες, ενώ περί τα 1,8 Km^3 αφήνει τη χώρα προς τρίτες χώρες (Αλβανία). Παρόμοια είναι η εκτίμηση του World Resources Institute (WRI, 2003) όπου η συνολική εισροή από τρίτες χώρες εκτιμάται σε 15 Km^3 ενώ δεν δίδεται εκτίμηση για την απορροή προς τρίτες χώρες. Οι ίδιες πηγές εκτιμούν την συνολική ετήσια απορροή στην χώρα σε 74 Km^3 (περιλαμβανομένων των εισροών από τρίτες χώρες). Έτσι, το ποσοστό των εισροών από τις διασυνοριακές λεκάνες εκτιμάται σε περίπου 20% ή το 1/5 της συνολικής διαθέσιμης ποσότητας ετησίως.

Το ποσοστό αυτό είναι πολύ σημαντικό σε επίπεδο υδατικών πόρων της χώρας και συνεπώς η συνεργασία στον τομέα της διαχείρισης αυτού του υδατικού δυναμικού καθίσταται στρατηγικής σημασίας.

Ως προς το νομικό πλαίσιο για τη διαχείριση των υδατικών πόρων μεταξύ Ελλάδος-Βουλγαρίας, σημαντική ενέργεια αποτελεί η υπογραφή διμερούς Συμφωνίας μεταξύ των δύο χωρών το 1995, η οποία κυρώθηκε από τη χώρα μας με το Ν. 2402/1995 (ΦΕΚ Α' 98). Η εν λόγω Συμφωνία προβλέπει στο άρθρο 1 ότι η Ελλάδα εξασφαλίζει ετησίως το 29% της απορροής του Νέστου, όπως αυτή μετράται στα σύνορα των δύο χωρών. Πέραν της παραπάνω συμφωνίας, οι συνεργασίες με τις γείτονες χώρες περιλαμβάνουν πρωτοβουλίες ακαδημαϊκών φορέων και συνεργασίες σε κοινά ερευνητικά προγράμματα που αφορούν διασυνοριακές λεκάνες, οι οποίες έχουν καθαρά ακαδημαϊκό χαρακτήρα.

Το τελευταίο διάστημα, από τα μέσα του 2010 έως και σήμερα, έχει σημειωθεί μεγάλη πρόοδος στον τομέα της ενεργούς πολιτικής συνεργασίας μεταξύ Ελλάδας, Βουλγαρίας και Τουρκίας στον τομέα διαχείρισης των διασυνοριακών υδάτων. Στα όσα ακολουθούν περιγράφεται το μέχρι σήμερα διαμορφωθέν πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ των χωρών στο θέμα αυτό, τα κοινά όργανα, ομάδες και επιτροπές που έχουν συσταθεί και οι αρμοδιότητές τους στο πλαίσιο της διαχείρισης των υδατικών πόρων των διασυνοριακών υδάτων.

2.2. Πλαίσιο συνεργασίας για τις διασυνοριακές λεκάνες του Υ.Δ. Θράκης

Το πλαίσιο διεθνούς συνεργασίας στον τομέα διαχείρισης των διασυνοριακών υδάτων με τις γείτονες χώρες, επηρεάζεται όπως είναι φυσικό από το διαφορετικό καθεστώς σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την υποχρέωση εφαρμογής της *Οδηγίας* που έχουν η Βουλγαρία και η Τουρκία αντίστοιχα.

Η Βουλγαρία, ως μέλος της Ε.Ε. από το 2007, έχει την υποχρέωση να εφαρμόσει πλήρως την *Οδηγία*. Η *Οδηγία* προβλέπει ότι στις περιπτώσεις διασυνοριακών υδάτων μεταξύ κρατών-μελών της ΕΕ, πρέπει να επιδιώκεται κατά προτεραιότητα η σύνταξη Κοινού Σχεδίου Διαχείρισης της διασυνοριακής λεκάνης απορροής. Στην περίπτωση της Ελλάδας και της Βουλγαρίας στο πλαίσιο του τρέχοντος διαχειριστικού κύκλου της *Οδηγίας* (2009-2015) προς το παρόν δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί αυτό καθώς η Βουλγαρία από το 2010 έχει δημοσιεύσει και υποβάλλει στην Επιτροπή τα Σχέδια Διαχείρισης των ΠΛΑΠ στις οποίες ανήκουν οι διασυνοριακές λεκάνες με την Ελλάδα. Επομένως, για τον τρέχοντα διαχειριστικό κύκλο τουλάχιστον, τα Σχέδια Διαχείρισης των διασυνοριακών λεκανών θα είναι ξεχωριστά για κάθε χώρα.

Η περίπτωση της Τουρκίας είναι διαφορετική, καθώς η χώρα δεν αποτελεί μέλος της ΕΕ και συνεπώς δεν έχει υποχρέωση εφαρμογής της *Οδηγίας*. Δεν τίθεται επομένως εκ των πραγμάτων θέμα ύπαρξης Κοινού Σχεδίου Διαχείρισης της διασυνοριακής λεκάνης του Έβρου. Παρ' όλα αυτά, η συνεργασία στον τομέα της διαχείρισης υδατικών πόρων είναι επιθυμητή και από τις δύο πλευρές. Εξ άλλου η *Οδηγία* προβλέπει ότι στις περιπτώσεις διασυνοριακών λεκανών απορροής κρατών-μελών της ΕΕ με τρίτες χώρες, πρέπει να καταβάλλεται κάθε προσπάθεια από το κράτος-μέλος προκειμένου να υπάρξει μια πλατφόρμα συνεργασίας με την ή τις τρίτες χώρες σχετικά με την διαχείριση των υδάτων κατά τρόπον ώστε να εξυπηρετούνται κατά το δυνατόν οι στόχοι της *Οδηγίας*. Αξίζει να αναφερθεί ότι τόσο η ελληνική όσο και η τουρκική πλευρά δίνουν μεγάλη έμφαση στο θέμα κοινής αντιμετώπισης του προβλήματος των πλημμυρών του Έβρου, θέμα που από ελληνικής πλευράς σχετίζεται και με την εφαρμογή της αντίστοιχης *Οδηγίας* 2007/60/ΕΚ σχετικά με την διαχείριση των κινδύνων από πλημμύρες στην ΕΕ.

Η πρόσφατη κινητικότητα στον τομέα της διεθνούς συνεργασίας σχετικά με την διαχείριση των διασυνοριακών υδάτων με την Βουλγαρία ξεκίνησε στις 27 Ιουλίου 2010 με την Κοινή Διακήρυξη της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής της Ελλάδας και του Υπουργού Περιβάλλοντος και Υδάτων της Βουλγαρίας *«Για την κατανόηση και τη*

συνεργασία στον τομέα της χρήσης των υδατικών πόρων στις αντίστοιχες επικράτειες των κοινών λεκανών απορροής ποταμού που μοιράζονται η Δημοκρατία της Βουλγαρίας και η Ελληνική Δημοκρατία»⁴. Η διακήρυξη επιβεβαιώνει την πρόθεση των δύο χωρών να συνεργασθούν σε θέματα διαχείρισης των υδατικών πόρων των διασυνοριακών λεκανών απορροής και προβλέπει την ίδρυση μιας Κοινής Ομάδας Εργασίας Εμπειρογνωμόνων (Joint Expert Working Group) με αντικείμενο την συνεργασία σε θέματα υδάτων και περιβάλλοντος στις διασυνοριακές λεκάνες. Η Κοινή Ομάδα Εργασίας συνεδρίασε για πρώτη φορά στην Δράμα, στις 16 Μαΐου του 2011 και πραγματοποίησε την δεύτερη συνάντησή της στην Σόφια στις 12 Οκτωβρίου 2011. Η τρίτη συνάντηση της Κοινής Ομάδας Εργασίας έλαβε χώρα στην Θεσσαλονίκη, στις 23 Απριλίου 2013.

Σε ό,τι αφορά την συνεργασία με την Τουρκία, ανάλογη Κοινή Διακήρυξη των υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής της Ελλάδας και Περιβάλλοντος και Δασών της Τουρκίας έγινε στις 14 Μαΐου 2010⁵. Βάσει αυτής, έχει ιδρυθεί Κοινή Επιτροπή (Ad Hoc Joint Committee) σχετικά με θέματα συνεργασίας για τον ποταμό Έβρο, η οποία πραγματοποίησε την πρώτη της συνεδρίαση στις 30 Μαΐου 2010. Στο πλαίσιο των εργασιών της, η Κοινή Επιτροπή συνέστησε Κοινή Ομάδα Εργασίας με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών και δεδομένων για τον ποταμό Έβρο και τις αντίστοιχες υπολεκάνες απορροής του στην Ελλάδα και την Τουρκία. Η Κοινή Ομάδα Εργασίας έχει ήδη συνεδριάσει δύο φορές, την πρώτη φορά στην Αδριανούπολη στις 24 Ιουνίου 2011 και την δεύτερη φορά στην Αλεξανδρούπολη, στις 8 Σεπτεμβρίου 2011.

Στις ενότητες που ακολουθούν δίνονται περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το πλαίσιο συνεργασίας με τρίτες χώρες ανά διασυνοριακή λεκάνη του Υ.Δ. Θράκης, ήτοι την λεκάνη του Νέστου και την λεκάνη του Έβρου. Η συνεργασία με την Βουλγαρία αφορά και στις δύο διασυνοριακές λεκάνες ενώ με την Τουρκία, μόνον στην λεκάνη του Έβρου. Για την συνεργασία με την Βουλγαρία, οι σχετικές πληροφορίες που δίνονται στην ενότητα που αφορά την λεκάνη του Νέστου, δεν επαναλαμβάνονται στην ενότητα που αφορά την λεκάνη του Έβρου καθώς οι διαδικασίες αφορούν εξίσου και τις δύο διασυνοριακές λεκάνες του Υ.Δ.

2.2.1. Διασυνοριακή λεκάνη π. Νέστου

Η αναφορά στα θέματα διαχείρισης των υδάτων της διασυνοριακής λεκάνης Νέστου, χρήσιμο είναι να ξεκινήσει από το ιστορικό της υφιστάμενης συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας, η οποία υπεγράφη το 1995. Η διασυνοριακή λεκάνη Νέστου παρουσιάζεται στο Σχ. 2.1 που ακολουθεί.

⁴ Βλ. <http://www.ypeka.gr/LinkClick.aspx?fileticket=ERBCwBusdro%3d&tabid=406>

⁵ Βλ. <http://www.ypeka.gr/LinkClick.aspx?fileticket=OTAH9XoBn88%3d&tabid=406&language=el-GR>

Σχήμα 2.1 Διασυνοριακή λεκάνη Νέστου

Για τα νερά του ποταμού Νέστου μία σειρά διαπραγματεύσεων ξεκίνησε το 1965 καταλήγοντας στη συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας, η οποία υπογράφηκε το 1995 (κυρώθηκε με το Ν. 2402/96, ΦΕΚ Α 98) και αποτελείται από οκτώ άρθρα. Σύμφωνα με αυτήν, η Βουλγαρία υποχρεούται να διοχετεύει το 29% της συνολικής παροχής στην Ελλάδα χωρίς όμως να καθορίζει την εποχιακή διακύμανση αυτής της παροχής.

Τα κύρια σημεία της συμφωνίας είναι τα εξής:

- Η συμφωνία υποχρεώνει τη Βουλγαρία να αφήνει το 29% των υδάτων του Νέστου που απορρέει στο Βουλγαρικό έδαφος για την Ελλάδα. Καθορίζεται επίσης η μέση ετήσια απορροή βάσει στοιχείων των ετών 1935-1970 σε 1.500 hm^3 .
- Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ανταλλάσσουν πληροφορίες και στοιχεία σχετικά με την κατάσταση των υδάτων.
- Σύσταση Μόνιμης Ελληνο-Βουλγαρικής Επιτροπής Υδροοικονομίας, υπεύθυνη για την εφαρμογή της συμφωνίας και την επίλυση διαφορών.
- Οι Διεθνείς Συμβάσεις και οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα ληφθούν υπόψη για τη βελτίωση της ποιότητας των υδάτων.

Με βάση την προαναφερόμενη διακρατική συμφωνία το ποσοστό του 29% ($435 \text{ hm}^3/\text{έτος}$) προβλεπόταν να επικαιροποιηθεί από σχετική επιτροπή το αργότερο σε τρία χρόνια από την έναρξη ισχύος της συμφωνίας, και να επικαιροποιείται κάθε επτά χρόνια, εκτός αν αποφασιστεί διαφορετικά. Η επικαιροποίηση αυτή δεν έλαβε χώρα ποτέ όπως και η σύσταση της προβλεπόμενης επιτροπής. Οι δύο χώρες συνεχίζουν να διαχειρίζονται τον ποταμό με διαφορετικές στρατηγικές. Μέχρι σήμερα έχει κατασκευαστεί στη Βουλγαρία φράγμα στη λεκάνη του παραπόταμου Δεσπάτη. Η λεκάνη απορροής που δεσμεύεται από αυτό είναι 565 Km^2 , επί συνόλου λεκάνης απορροής 3.437 Km^2 του ποταμού Νέστου στη Βουλγαρία - οπότε η τάξη μεγέθους της απορροής του Νέστου στο Βουλγαρικό έδαφος που διατίθεται στην Ελλάδα σήμερα είναι της τάξης του 82%.

Μετά από την πρόσφατη κοινή διακήρυξη των αρμόδιων Υπουργών Ελλάδας και Βουλγαρίας για την πρόθεση συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών σε θέματα διαχείρισης των διασυνοριακών λεκανών και την ίδρυση της Κοινής Ομάδας Εργασίας, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών έχει πάρει νέα τροπή. Η σύνθεση της Ομάδας Εργασίας έχει ως ακολούθως:

Από Βουλγαρικής πλευράς:

- Ο/η Δ/ντης της ΠΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου, ως Εθνικός Αντιπρόσωπος
- Ο/η Δ/ντης της ΠΛΑΠ Δυτικού Αιγαίου, ως Εθνικός Αντιπρόσωπος
- Προβλέπεται μια (1) θέση Αναπληρωτή Εθνικού Αντιπρόσωπου, ο οποίος στην παρούσα φάση προέρχεται από το Εθνικό Ινστιτούτο Υδρολογίας και Μετεωρολογίας.
- Και έξι (6) ακόμα τακτικά μέλη

Από Ελληνικής πλευράς:

- Ο Ειδικός Γραμματέας Υδάτων, Επικεφαλής της Ελληνικής αντιπροσωπείας
- Προβλέπεται μια (1) θέση Αναπληρωτή του Ειδικού Γραμματέα Υδάτων
- Τρία (3) μέλη από το Υ.Π.Ε.Κ.Α.
- Ένα (1) μέλος από την Γ.Γ. Πολιτικής Προστασίας
- Ένα (1) μέλος από την Δ/νση Υδάτων ΑΜΘ
- Ένα (1) μέλος από την Δ/νση Υδάτων ΚΜ
- Ένα (1) μέλος από το Υπουργείο Εξωτερικών

Προβλέπεται επίσης η δυνατότητα για ειδικούς επί διαφόρων θεμάτων που συνδέονται με το αντικείμενο της Ομάδας Εργασίας να συνδράμουν κατά περίπτωση το έργο της Ομάδας όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο.

Οι σκοποί της Ομάδας Εργασίας είναι οι παρακάτω:

- Να θέσει τις βάσεις για μια από κοινού συμφωνημένη διαδικασία συλλογής, αξιολόγησης και ανταλλαγής πληροφοριών που αφορούν στα ποσοτικά και ποιοτικά δεδομένα των υδατικών πόρων και για την ανταλλαγή εμπειρίας και τεχνογνωσίας στην εφαρμογή διεθνών συμφωνιών, της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και του σχετικού εθνικού νομικού πλαισίου.
- Να συντονίσει τα Σχέδια Διαχείρισης σε συμμόρφωση με την *Οδηγία* και να προωθήσει τη συνεργασία για την προστασία των υδάτων από βλαβερές επιδράσεις και την συνεργασία για την παρακολούθηση και την επίλυση περιβαλλοντικών προβλημάτων σε συμφωνία με την νομοθεσία της ΕΕ.

Επίσης, ανάμεσα στους σκοπούς της Ομάδας Εργασίας περιλαμβάνεται η συνεργασία σε θέματα αντιμετώπισης των κινδύνων από πλημμύρες στο πλαίσιο εφαρμογής της *Οδηγίας* 2007/60/ΕΚ. Η Βουλγαρία έχει διαχωρισθεί σε τέσσερις (4) ΠΛΑΠ σύμφωνα με την *Οδηγία*, οι οποίες φαίνονται στο παρακάτω Σχήμα 2.2.

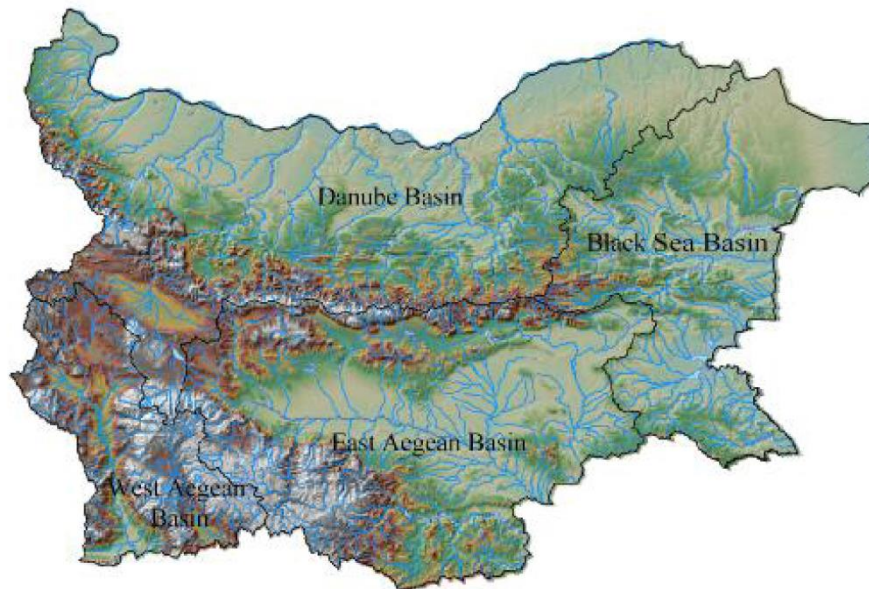
Από αυτές, το βουλγαρικό τμήμα της διασυνοριακής λεκάνης του Νέστου ανήκει στην **ΠΛΑΠ Δυτικού Αιγαίου**, με έδρα την πόλη του Blagoevgrad. Τα στοιχεία της αρμόδιας αρχής για τη διαχείριση των υδατικών πόρων της εν λόγω ΠΛΑΠ, έχουν ως εξής:

ΠΛΑΠ Δυτικού Αιγαίου (Βουλγαρία)

Ταχ. Δ/νση: 18 Mitropolit Boris Str.
2700 Blagoevgrad
Bulgaria
Τηλ.: +359 73 882992
Φαξ: +359 73 889 47102

e-mail: bd-blgr@pirin.com

Προϊστάμενος: Radoslav Georgiev

Σχήμα 2.2 Περιοχές Λεκάνης Απορροής Ποταμού (River Basin Districts) της Βουλγαρίας

2.2.2. Διασυνοριακή λεκάνη π. Έβρου

Η διασυνοριακή λεκάνη του Έβρου αφορά τόσο την Ελλάδα και την Βουλγαρία, με την οποία μοιράζεται τον π. Άρδα και κατά δεύτερο λόγο τον π. Ερυθροπόταμο, όσο και την Ελλάδα με την Τουρκία με την οποία ο ποταμός αποτελεί την μεθόριο γραμμή, με την εξαίρεση ενός μικρού τμήματος στην περιοχή της Νέας Βύσσας, στο οποίο ο ποταμός κινείται επί τουρκικού εδάφους. Η διασυνοριακή λεκάνη παρουσιάζεται στο Σχ. 2.3 που ακολουθεί.

Για τις διμερείς επαφές και τη συνεργασία με τη Βουλγαρική πλευρά έχει ήδη γίνει λόγος στην προηγούμενη ενότητα. Αντίστοιχες περίπου επαφές έχουν γίνει και με την Τουρκική πλευρά. Έχει συσταθεί η Κοινή Επιτροπή η οποία όρισε μια Ομάδα Εργασίας σχετικά με την οργάνωση και την ανταλλαγή δεδομένων που αφορούν τον Έβρο και τις αντίστοιχες υπολεκάνες του σε ελληνικό και τουρκικό έδαφος. Η Ομάδα Εργασίας έχει συνεδριάσει ήδη δύο φορές σε Αδριανούπολη και Αλεξανδρούπολη.

Σχήμα 2.3 Διασυνοριακή λεκάνη Έβρου

Οι δύο πλευρές έχουν ανταλλάξει πληροφορίες σχετικά με το είδος των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων που συλλέγουν και βρίσκονται στη φάση ανταλλαγής των δεδομένων αυτών.

Οι αρμόδιες αρχές των δύο γειτονικών χωρών για την διαχείριση των υδατικών πόρων της διασυνοριακής λεκάνης είναι η ΠΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου στην περίπτωση της Βουλγαρίας. Η ΠΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου είναι μία από τις τέσσερις ΠΛΑΠ στις οποίες διαχωρίζεται η Βουλγαρία βάσει της εφαρμογής της *Οδηγίας* στη χώρα αυτή. Πρακτικά, η ΠΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου αποτελείται από την λεκάνη απορροής του Έβρου που βρίσκεται σε Βουλγαρικό έδαφος, συμπεριλαμβανομένων των παραποτάμων αυτού, Άρδα, Τούντζα και Ερυθροπόταμου. Στην περίπτωση της Τουρκίας, υπεύθυνη αρχή για την διαχείριση των υδατικών πόρων σε όλη τη χώρα είναι η Διεύθυνση Κρατικών Υδραυλικών Έργων (DSI – Devlet Su Isleri).

Βουλγαρία

ΠΛΑΠ Ανατολικού Αιγαίου (Βουλγαρία)

Ταχ. Δ/ση: 26, Bulair Str.
4000 Plovdiv
Bulgaria
Τηλ.: +359 32 62 80 63
Φαξ: +359 32 628063
e-mail: bd_plovdiv@abv.bg
web-site: www.bd-ibr.org
Προϊστάμενος: Atanaska Tuntova

Τουρκία

DSI (Dovlet Su Isleri – Διεύθυνση Κρατικών Υδραυλικών Έργων) 11th Regional Directorate / Edirne (Αδριανούπολη)

Ταχ. Δ/ση: 1, İstasyon Mahallesi, Fatih Sultan Mehmet Sokak
22100 Edirne
Turkey
Τηλ.: +90 284 225 27 27
Φαξ: +90 284 225 31 94
e-mail: yunusalgin@dsi.gov.tr
web-site: www.dsi.gov.tr
Regional Director: Yunus Algin

ΕΙΔΙΚΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΥΔΑΤΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ &
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ

www.ypeka.gr

Ειδική Γραμματεία Υδάτων,
Μ. Ιατρίδου 2 & Λεωφ. Κηφισίας 115 26 Αθήνα
Τηλ: 210 693 1265, 210 693 1253,
Φαξ: 210 699 4355, 210 699 4357
E-mail: info.egy@prv.ypeka.gr

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

www.epperaa.gr

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης